

لی حجاب

شماره ۱۱

نشریه علیه تبعیض، سازمان دفاع از حقوق زن

Email: nohejab@yahoo.com

۲۰۰۸، ۱۳۸۶، ۱۸ مارچ

از کمپین علیه آپارتاید جنسی حمایت کنید

نوشته زیر سخنرانی مهین علیپور در کنفرانس ۲۷ فوریه ۲۰۰۸ در شهر استکهم، مبنای صدمین سالگرد ۱ مارس میباشد.

کلیت جمهوری اسلامی باشد.

بهمین خاطر است که او در خیابان و جامعه با رفتارهای غیر انسانی و رشت جمهوری اسلامی مثل شلاق خوردن، زندانی شدن و یا سنگسار مواجه میشود.

اکنون من میخواهم شما را با خود به ایران ببرده و شاهد یک روز از زندگی یک زن باشیم.

چشمانتان را لطفاً بینندید:

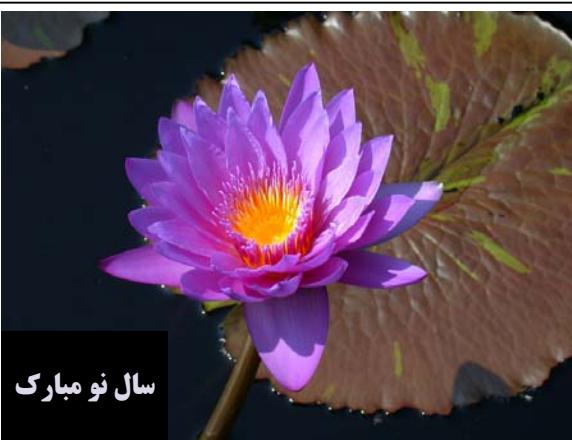
شما به یک زن نگاه میکنید که خود را برای کاربریون از خانه آماده میکند البته اگر این زن در قید و بند های خانه زندانی نباشد. او معمولاً از طرف خانه از نظر ظاهرش کترل و چک میشود و در بعضی مواقع این بخاطر این است که از طرف او پاشان جمهوری اسلامی مورد اذیت و آزار قرار نگیرد.

حتی شما که شهروند ایران نیستید زمانی که میخواهید به ایران سفر کنید باید تمامی نشانه های زنانه بین خود را بپوشانید و موهای خود را مخفی کنید. اگر اینکار را نکنید بالآخر مجبور به اینکار خواهید شد. اگر یک مرد هستید این شرایط را ندارید گو اینکه زندگی برای مردان همچنان ساده نیست. شاید الان تا حدودی موقعیت زنان در جمهوری اسلامی قابل فهم شده باشد. شما به جائی سفر میکنید که نیزی از مردم بخاطر جنسیت شان مورد تعییض و تحقیر و زندگی خصوصی شان توسط سیستم جمهوری اسلامی کنترل و قابل تعقیب است. اینهمه تحقیر و تعییض بخاطر جنسیت شان است. بسادگی زنان ناقض قانون و مظنوں و مجرم میشوند.

او به بیرون میرود. الان نوبت همسایگان است. اکنون او باید از زیر نگاه همسایگان و ارزش گزاریهایشان سرفراز درآید. تماس

صفحه ۲

آنها بسادگی مجرمهای اجتماعی و مخالفین سیاسی میشوند اگر کمی رنگ شاد به حجابهای اجباری جمهوری اسلامی بزنند و یا اندکی حجاب را عقب بکشانند. یک زن میتواند حظر و نیروی مخالف جدی برای

سال نو مبارک

هشت مارس امسال سرآغاز حرکتی جهانی علیه آپارتاید جنسی

شهلا دانشفر

بسیارهای آزادیخواه خواسته شد تا با گذاشتن بطرور کلی در خارج و داخل چیست؟ نقطه قوتها و نقطه ضعفهای آنرا در چی می بینید؟

شهلا دانشفر: هشت مارس امسال روز نه به آپارتاید جنسی، نه به تبعیض، نه به حجاب اسلامی، و روز مبارزه برای آزادی برابری و رهایی انسان بود. این فصل مشترک هشت مارس امسال در ایران و برای ما در خارج

کشور بود. علیه تبعیض بر محور همین شعار ها امسال به استقبال هشت مارس رفت جنبه مهم کار سازمان "علیه تبعیض" در خصوصیت های شناخته شده چپ و رادیکال در این عرصه روپرور شده است و هم اکنون نیز ادامه دارد.

نفس آغاز چنین کمپین سیاسی مهمی، یک جنبه مهم کار سازمان "علیه تبعیض" در هشت مارس امسال بود. ما میگوییم رژیم آپارتاید جنسی در ایران را در دستور خود خواهد گذاشت. در همین رابطه طومار اعتراضی علیه رژیم آپارتاید جنسی در ایران به ابتکار مینا احمدی، مهین علیپور، مریم نمازی و دیگر اعضای رهبری سازمان علیه تبعیض، با خواست محکوم کردن جمهوری اسلامی در سطح بین المللی بعنوان رژیم آپارتاید جنسی، تهیه شد و در آن از همه

صفحه ۳

زنده باد آزادی، زنده باد برابری

از کمپین علیه آپارتايد جنسی را حمایت کنید

حقوق محرومند:

- حق طلاق
- حق نگهداری از بچه ها بعد از طلاق.
- حق انتخاب شریک زندگی.
- حق بیرون رفتن از خانه بدون اجازه شوهر و یا حق کارکدن و سفر کردن بدون اجازه قیم و شوهر.
- در برابر قانون شهادت دو زن برابر با شهادت یک مرد است.
- حق کارکدن در بعضی از مشاغل مثل قضات و چون قضاؤت زن این نظر تحمل میشود که بیشتر احساسی است تا عقلانی.
- حتی مرده زن هم کمتر از مرد ارزش دارد.
- خوبنیهای زن نصف خوبنیهای یک مرد است.
- و بسیاری بی حقوقی های دیگر بر اساس قوانین دولتی جمهوری اسلامی.

چاره چیست و ما چه میتوانیم بکنیم ؟

همان روشنی که به شکست "آپارتايد نژادی" کمک کرد میتواند الان هم در مورد جمهوری اسلامی در ایران بکار گرفته شود. بسیاری از سازمانها و افراد آزادیخواه به دولتها فشار آورده اند تا اینکه "آپارتايد نژادی" را در دنیا ایزووله و بایکوت کرند. این تجربه به ما کمک بسیار میکند که همین روش را در یک کمپین و مبارزه علیه "آپارتايد جنسی" ما را کمک کنند و آپارتايد جنسی در ایران را از طریق حمایت از خواسته های زیر محکوم کنند :

۱. بیانیه این کمپین را که یک مبارزه برای نابودی "آپارتايد جنسی" را به پیش میبرد، امضاء کنید.

۲. محکوم کردن رژیمها و یا جنبش اسلام سیاسی در دنیا که مهمترین عوامل اشاعه زن ستیزی هستند بطور مثال در ایران ..

۳. حمایت و کمک به جنبش میلیونی زنان و مردان برای دست یافتن به خواسته ای برحقشان برای آزادی، برابری و دفاع از حقوق انسانها.

تبعیض جنسی مثل تبعیض نژادی در دنیا امروز امری غیر قابل باور و قبول است.

به مبارزه ما بپیوندید.

برخوردارند. تبعیض و ستم به زن یک مشخصه دنیای امروز است. ولی در ایران زنان بطور خاصی مورد ستم و تبعیض دولتی قرار میگیرند. رژیمی که اینکار را میکند بسیار به این عمل مفتخر است و عملابه آن اقرار میکند.

روی آتش پریده و طوفان را بسر بربرد. قلب او میزند و دائم پشت سر خود را نگاه میکند که کسی مراقب یا دنبال او نباشد. عشق، این اتفاق بالآخره بطور طبیعی برای انسانها میافتد. اگر او عشق را در این فضای مختلف و اسلامی پیدا کند یا باید آنرا مخفی کند و "جنسی" خطاب میشود. حال میخواهیم مقایسه ای بین "آپارتايد نژادی" و "جنسی"

اصلی با جامعه مردم‌سالار و اسلامی بعد از آن شروع میشود. او میتواند با توجه به وضع ظاهر و رفتارش یک مجرم اجتماعی و سیاسی باشد. حجاب خیلی مسئله مهمی است.

حجاب یک میزان ارزیابی از اعتقاد این زن به دین و نظام جمهوری اسلامی است.

با یک نگاه ساده اویاشان جمهوری اسلامی میتوانند نتیجه بگیرند که این زن با این نظام هست و یا نه. حجاب پرچم رژیم است. پرچم آپارتايد جنسی. یک نشان و پرچم که میگوید زن متعلق به مردان است و فاقد هر نوع اختیاری روی زندگی خود است. اگر این حجاب سیاه و کاملاً چهره زن را پوشاند این زن موقیت پائین و تحقیر کننده خود را قبول کرده است و به این پرچم وفادار است. ولی اگر این زن ظاهر و لباسی با رنگهای شاد داشته باشد به یک خطرو تهدید جدی برای جمهوری اسلامی تبدیل خواهد شد. جامعه براساس نرمهای مردانه و دفاع از حقوق مردانه ساخته شده است. برای این تقسیم بندی قوانین و روتین های مختلفی ساخته شده است. این زن سنگینی این قوانین را هر لحظه بر سر خود حس میکند. او باید قدم به قدم از این کنترلها و بازرگانیها موفق در بیاند تا بتواند به راه خود ادامه دهد. اگر او این مراحل را پشت سر بگذارد سرانجام میتواند راهی محل کار خود شود و به آنجا برسد.

داشته باشم. در یک رژیم آپارتايد نژادی جامعه متعلق به سفیدان است. در یک

آمدن از آن بسیار سخت خواهد بود.

"آپارتايد نژادی" که نمونه ای از افریقای جنوبی بود، جامعه به سفیدان متعلق بود. سیاهان ارزش پائین تری داشتند. سیاهان شهروندان درجه دو بودند. تمام این تبعیضها بر اساس اختلاف در نژاد بود.

در ایران تمامی این تبعیضها بین زنان و مردان بخاطر تفاوت جنسیتی است بین آنهاست. در ایران آپارتايد جنسی "همه جا

هست. در مدارس، در دانشگاهها، در محیطهای ارزشی و محیط های تفريحی و غیره، حتی در برنامه ها و جاهای خصوصی مثل جشنها باید این آپارتايد را رعایت کرد.

"آپارتايد جنسی" جامعه را براساس نیازها و

زمهای مردانه تعریف و تعیین میکند. در این سیستم جامعه به دو بخش نامساوی تقسیم شده است. شهروندان مردان هستند و زنان کالا و مایملک محسوب میشوند. زن به مردان متعلق است و نصف یک مرد ارزشگذاری میشود.

براساس قوانین جمهوری اسلامی زنان از این

در محیط کار باید قوانین و روتین هایی را که برای یک زن ساخته شده است، پیذیرد و مراعات کند. این قوانین براساس نرمهای مردانه و اسلامی ساخته شده اند. در این محیط کار مردان باید دیده شوند و زنان نادینی باشند.

در محیط کار زنان و مردان جدا هستند. استانداردها مربوط به کار هم برای زنان و مردان فرق دارند. برای زنان تحصیل و ورود به بعضی از مشاغل منع است. زنان حقوق کمتری میگیرند و کیفیت و مسئولیت در کارها برای زنان پائین تر است. امنیت شغلی برای زنان کمتر است. او باید بیشتر کار کند و مطمیع باشد تا بتواند کار خود را حفظ کند.

برای برگشتن به خانه همان کنترل و مصیبت را باید متحمل شود تا به خانه برگردد. برای او رفتن بیرون از خانه مثل این است که از

فضای ملتهب جامعه، اجتماعات بزرگ و مارش عظیم هشت مارس، مارشی که خود رژیم بیمش را داشت انجام نگرفت. اما در دل کشاکشی که شاهدش بودیم فعالین جنبش رهایی زن و انسانهای آزادیخواه جلو آمدند و با ابتکارات جالبی این روز را گرامیداشتند. به این اعتبار هشت مارس امسال رادیکال، رزمnde، سرخ و چپ بود و نتاط قوت هشت مارس امسال از نظر من عبارتند از:

۱- در هشت مارس امسال شعار لغو آپارتاید جنسی در پلاکاردها و در شعارها در همه جا بر جستگی داشت. از جمله در سنتنچ بر روی پلاکارد سرخی این شعار نقش بسته بود و شعار لغو آپارتاید جنسی در کنار شعار رهایی زن رهایی جامعه است و حقوق زن جهانشمول است فضای رادیکال و رزمnde هشت مارس در سنتنچ را به نمایش میگذاشت. در اصفهان نیز در مراسم هشت مارسی که بربا شده بود، سخنان سخنران مراسم با اعلام اینکه ما در روز هشت مارس نه میگوییم به آپارتاید جنسی، نه میگوییم به تعییض جنسی و با تأکید بر اینکه ما برای آزادی برابری و هویت انسانی مبارزه میکنیم، در واقع صدای همین اعتراض بود. اینها همه بیانگر رنگ سرخ، رادیکال و چپ هشت مارس امسال است.

۲- نقطه قوت دیگر هشت مارس امسال مقارن بودن ۶ مارس روز جهانی همبستگی با کارگران در ایران با هشت مارس بود. روز ۶ مارس از سوی اتحادیه و سازمانهای کارگری در سطح بین المللی بعنوان روز حمایت از کارگران ایران و برای آزادی محمد صالحی منصور اسلامی اعلام شده بود و در ایران جمعی از کارگران و فعالین سیاسی در تهران و در سنتنچ از این فرصت استفاده کرده و در ۷ مارس در استقبال از این حرکت جهانی و در گرامیداشت هشت مارس روز جهانی زن جمع شدند و صدای اعتراض خود را بلند کردند. در این تجمعات که در تهران در منطقه ای کوhestانی در دریند بود و در سنتنچ در کانی شفا و در محلی در مرکز شهر، شعارهای گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن، به استقبال اول مه برویم، تشکل امر مسلم کارگران است، به اعتراض ما علیه شلاق زدن کارگران بیرونید، رهایی زن رهایی جامعه است، آپارتاید جنسی لغو باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، حقوق زن جهانشمول است از جمله شعارهایی بود که بر روی پلاکاردهای سرخ نوشته شده بود و توجه

صفحه ۴

سرخ امسال بودیم، عقب بزند.

در ادامه این سیاست بود که رژیم خود را برای مقابله با هشت مارس که سنتا روز آزادیخواهی و برابری طلبی است آماده میکرد.

اما در برابر همه این نشارها و این تهدیدها ما شاهد جدال هر روزه مردم با این رژیم بودیم و هستیم. به گفته خود دولت بیش از یک میلیون زن بدحجاب بوده اند و توسط مامورین انتظامی رژیم تذکر گرفته اند و در واقع در مقابل قوانین ارتقای اسلامی و حجاب اجباری و آپارتاید جنسی ایستاده اند. در چنین کشاکشی بود که ما امسال هشت مارس را برگزار کردیم.

در واقع امسال چه در دانشگاهها و چه در سطح جامعه ما از قبل از هشت مارس شاهد جنب و جوش اعتراضی وسیعی بودیم. از جمله تجمع اعتراضی وسیعی که در آریاشهر تهران در حمایت از زنی که بخطاب "بدحجاب" بودن مورد تعرض مامورین انتظامی رژیم قرار گرفته بود، بربا شد، را باید نام برد. در آنجا مردم معتبرضی که جمع شده بودند با شعار حکومت اسلامی نمیخواهیم، نمیخواهیم، در واقع پیام جامعه را برای هشت مارس امسال اعلام داشتند. همچنین

در همین فاصله در دانشگاههای مختلف، دانشگاه شیراز، علم و صنعت و در دانشگاه ورایین یک خواست مهم دانشجویان لغو آپارتاید جنسی بود و بطوط مشخص در دانشگاه شیراز دانشجویان سوسیالیست در بینیه خود این خواست را بصورت خواست محوری شان اعلام داشتند و در ورامین نیز دانشجویان علیه حجاب اجباری دست به اعتراض زدند. اینها همه بیانگر فضای امروز جامعه ایران است که مهر خود را بر هشت مارس امسال و بر شعارها و قطعنامه هایش زد.

تحت چنین شرایطی بود که رژیم خود را برای تقابل با برگزاری گسترده روز جهانی زن آماده میکرد و در روز هشت مارس به بهانه روز وفات امام ارشاد و بربا کردن بساط تبلیغاتی مضحکه انتخاباتش فضای شهرها را امنیتی و نظامی کرد. بدین ترتیب هشت مارس امسال در ایران یک صحنه جدال بین

از همین رو در هشت مارس امسال علیرغم

هشت مارس امسال سرآغاز کمپین علیه آپارتاید جنسی

از سوی دیگر فعالینهای "علیه تعییض" سخنرانان بود که با درخواست وی از جانب کنفرانس بیامی در همبستگی با مبارزات زنان و در محاکمیت رژیم آپارتاید جنسی در ایران داده شد. وبالاخره اینکه در سوئد در شهر گوتبرگ به مناسبت هشت مارس و در همبستگی با شکوهی برگزار شد که در آن ایرج جنتی عطاوی، بهرام چویینه، شهلا دانشور، مصلح رسوار، فرشته ضیایی از فعالین دفاع از حقوق زنان در افغانستان، سلیمان قاسمیانی، افسانه وحدت، گروه موزیک Message از شهر استکهلم، مسعود مقدم و اکبر ذوالقرنین مهمنان متروکی چپ و سکولار بودند که در این برنامه میهن علیپور دیرسازمان علیه تعییض و تعدادی دیگر از شخصیت‌های سرشناس از جمله لارش ویلکس هنرمند و پروفسور هنر سوئدی صاحب نقاشی جنجالی محمد، آنکه الکن نماینده مجلس سوئد از حزب مرکز، اینگوار او همن نویسنده و مسئول اولینیست ها در استکهلم، نینا لکاندر ژورنالیست از روزنامه اسپرسن، هلاله رافع مسئول کمیته دفاع از حقوق زنان در عراق، ماریا هاگبری متخصص و مبتکر تشكیل علیه خشونت های ناموسی سخنرانان آن بودند.

بدین ترتیب در صدمین سالگرد هشت مارس روز جهانی زن در خارج کشور، "علیه تعییض" توانست فعالیتی گسترده و وسیع را در پیش برداشت که اشاره کرد هشت مارس امسال سرازمانی شد برای کمین بین اینکه در سخنگوی سازمان علیه تعییض، کالینگ، رئیس کمیته محلی زنان یونیسف و عضو شورای اجرائی آن، هوزان محمود سخنگوی سازمان آزادی زن عراق، مریم نمازی سخنگوی سازمان علیه تعییض سخنرانی کردند.

اما اجازه بدید از هشت مارس در ایران بگویم. برای اینکه بتوانیم ارزیابی دقیقی از آنچه که در هشت مارس گذشت داشته باشیم لازمست بشرایطی که امسال این روز آزادیخواهی و برابری طلبی را بر پا کردیم، نگاهی بینندازیم. بعد از شانزده آذر سرخ و شعارهای رادیکال و چپ در دانشگاهها و ابراز وجود علنی دانشجویان چپ با اسم و رسم خود، شانزده آذری که شعار آزادی، برابری، هویت انسانی، رهایی زن رهایی جامعه است، از جمله شعارهای آن بود و فضای امروز جامعه را به نمایش میگذشت، رژیم تلاش کرد با دستگیری و تهدید و فشار فعالین اعتراضی در همه بخش‌های جامعه، آزادیخواهی و برابری طلبی را ایجاد کند، تا جنبش آزادیخواهی و چپ را که به جلو آمده بود و ما شاهد قدرتمنایی آن در شانزده آذر

در برلین نیز راهپیمایی با شکوهی از مرکز شهر به مزار رزا لوکزامبورگ داشتیم که بتویه در صدمین سالگرد گرامیداشت هشت مارس حرکتی سبوبلیک بود و با استقبال خوبی روپرداشت.

همچنین در سوئد در شهر مالمو نیز مراسم هشت مارس بزرگی به همکاری چندین نهاد دولتی و تعدادی از نهادهای مدافعان حقوق زن برگزار گردید که در تدارک آن فعالین "علیه تعییض، سازمان دفاع از حقوق زنان" و "کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران" نیز سهم داشتند و فعالانه در آن شرکت کردند. در این مراسم فریاد آرمان مسئول کمپین دفاع از حقوق زنان و از فعالین علیه تعییض یکی از

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی

رادیکال و گرامیداشت روز جهانی زن از سوی آنان، مستقل از صفت چنین جریاناتی بودیم. از سویی دیگر در همان سال گذشته بود که دیدیم جریانات ملی - اسلامی که شاهد رشد گرایش چپ در درون جنبش دفاع از حقوق زن و رادیکال شدن هر روزه این جنبش بودند، تلاش کردند تا بلکه روز ۲۰ خرداد و تظاهرات میدان هفت تیر را به اسم خود ثبت کنند و آنرا به عنوان روز زن در ایران به جلو بیاورند و با این کار بر روی هشت مارس روز جهانی زن سایه بیندازند. اما خیلی زود متوجه شدند که نمیگیرد و عقب نشستند. چرا که جنبش رهایی زن در ایران یک جنبش رادیکال و چپ است که با مبارزات خود توانسته است همه روزهای اسلامی و شاهنشاهی را که میخواستند جایگزین روز زن کنند، عقب پنده و ۸ مارس روز جهانی زن را بعنوان روز خود برگزینند. تا جاییکه می بینیم حتی فرح پهلوی نیز این روز را به زنان ایران شادیباش میگوید. بدین ترتیب بدبناش همه این کشاکش هاست که می بینیم امسال جریانات ملی - اسلامی با تجربه گرفتن از حرکت سال قبل و سال های قبلتر از آن و با رشد چپ در راس جنبشهای اعتراضی در سطح جامعه، از همان آغاز خود را کنار کشیدن. امسال قبل از هشت مارس از زبان فعالین این جریانات میشنیدیم که برنامه ای برای هشت مارس در دستور ندارند و آشکارا اعلام میکردند که دیگر نمیخواهند اشتباه گذشته را تکرار کنند. نمیخواهند کاری کنند که بقول خودشان منافعش به جیب دیگران بروند. و در واقع اشاره آنها به ما چپ ها و ما کمونیست ها است. اشاره آنها به جنبش عظیمی است که امروز قدرتمند در خیابان و کوچه، در مقابل ارتجاع اسلامی ایستاده است و به این رژیم نه میگوید. اشاره آنها به جنبشی است که از کمپین یک میلیون امضا امثال شیرین عبادی ها و شادی صدراها عبور کرده و در آرایش رفیاد میزند که حکومت اسلامی نمیخواهیم! نمیخواهیم. اشاره آنها به جنبش عظیمی است که ما صدای اعتراض آن هستیم و در واقع بیم این جریانات قدرتمندتر شدن این جنبش رادیکال و چپ در راس جنبش علیه ستم کشی زن است. بله جریانات ملی - اسلامی امسال بیشتر از هر سال صفت خود را از ما کمونیستها، از این جنبش عظیم علیه ستم کشی زن و از سنت هشت مارس جدا کردند. از همین رو هشت مارس امسال شفاف تراز هر سال توانست پیام آزادیخواهی را سر دهد و علیه رژیم آپارتايد جنسی در ایران قد علم کند. به نظر من جدا شدن این دو صفت خود حاکی از رشد جنبش چپ در راس جنبش اعتراضی در دفاع از حقوق زن و یک پیشوی بزرگ است.

جنسي و برای آزادی و برابری بلند شد.

بی حجاب: جریانات ملی - اسلامی و اصلاح طلب امسال به هیچ وجه در ۸ مارسی قدم جلو نگذاشتند. چرا؟ آیا فکر می کنید آنها سعی دارند خط خود را از کمونیستها جدا کنند؟

شهلا داشفر: واقعیت اینست که جریانات ملی - اسلامی و اصلاح طلب ربطی به سنت هشت مارس ندارند. هشت مارس یک روز آزادیخواهی و سنت ما کمونیستهاست. اتفاقی که در ایران افتاده است اینست که چپ توانست در مقابل علم کردن روزهای اسلامی و سلطنتی بعنوان روز زن بایستد و هشت

هشت مارس امسال سرآغاز کمپین علیه آپارتايد جنسی

روی خود گذاشته، قرار داده است.

بی حجاب: آیا فکر می کنید در ایران رژیم با به زندان کشیدن و مرغوب کردن جامعه موفق شد مانع برگزاری ۸ مارس های وسیع و توده ای شود؟

شهلا داشفر: به نظر من رژیم اسلامی علی رغم زندان، تهدید و سرکوب، نتوانسته است جامعه را مرغوب کند. اتفاقی که در آریا شهر تهران دو هفته قبل از هشت مارس افتاد و جمعیت وسیعی که یکصدا شعار

ها را به خود جلب میکرد و رنگ و بوی فضای ملت هب سیاسی امروز ایران را به نمایش میگذاشت.

۳- یک شعار هشت مارس امسال آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی، آزادی داشجویان دریند و نه به وشیقه های سنگین بود. محمود صالحی آزاد باید گردد، منصور اسنلو آزاد باید گردد، کارگران، داشجویان، معلمان، زنان و کلیه فعالین سیاسی باید از زندان آزاد شوند، از جمله شعارهایی بود که بر روی پلاکاردهای جمعی از کارگران و فعالین سیاسی که در محل دریند تهران تجمع بپردازند، نوشته شده بود. تاکید بر این خواست در مراسم ۸ مارس امسال نشان دیگری از وضعیت سیاسی امروز و عنز جامعه برای باز کردن درب زندانهاست.

۴- قطعنامه های رادیکال و سوسیالیستی، یک نقطه قوت دیگر هشت مارس امسال بود. قطعنامه هایی که علیه استثمار، علیه هر گونه تبعیض و ستم کشی زن بود و برابری را فریاد میزد. قطعنامه هایی که اختراض خود را علیه اعدام، علیه سنگسار و علیه خشونت اعلام میکرد و انسانیت را فریاد میزد. قطعنامه هایی که با خواستهای روشن و شفاف اعتراض خود را به این توحش سرمایه داری بیان میکرد و بطور واقعی پرچم مبارزه علیه آپارتايد جنسی بود. قطعنامه هایی که پلاتفرم روشنی برای جنبش رهایی زن و مبارزه علیه تبعیض علیه زنان بدت میداد و همین امروز میتوان حول آنها متحد شد و اعتراض را سازمان داد.

۵- در هشت مارس امسال بیش از همیشه همبستگی جنبش کارگری، و اعتراضات اجتماعی دیگر جنبش کارگری، و اعتراضات بخش های مختلف جامعه را شاهد بودیم. این جمع هایی از کارگران بودند که با استفاده از فرصلت ۶ مارس مبتکر بپرایی مراسم هشت مارس شدند. این اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار در سنجنگ بود که روز هفت مارس در وسط شهر تجمع کرد و پلاکارد گرامی باد روز هشت مارس را بلند کرد. و بدرست یک شعار برجسته در مراسم هشت مارس در دانشگاه اصفهان اتحاد جنبش کارگری بود.

با توجه به همه نکاتی که اشاره کردم، به نظر من هشت مارس امسال یک پیام هشت مارس امسال را اعلام کنند و دیدیم که اینکار را با پلاکاردهایشان، با شعارهایشان و با قطعنامه هایشان انجام دادند. از همین رو به نظر من هشت مارس امسال با شکوه و رزمند بود. فعالیت گسترده سازمان اسلامی تبعیض بطور واقعی امروز این سازمان را در موقعیت قدرتمندتری برای پیشبرد اهدافی که پیش

مارس روز جهانی زن را به این جریانات تحمیل کند. از همین رو جریانات ملی - اسلامی نیز تا مدتی تلاش داشتند که با جلو افتادن در روز هشت مارس، جنبش اعتراضی علیه ستم کشی زن در ایران را به زیر شعارها و سیاست های خود به خط کنند. اما توانستند و دست را باختند. چرا که چپ همین اوضاع دید. رژیم جامعه را مرغوب نکرد، اما توانست مانع برگزاری هشت دنیا از حقوق زن رنگ چیز و رادیکالتی هستیم. هشت مارس را نیز باید در متن همین بخود گرفته است. در ادامه این روند است که مارس بصورت اجتماعات بزرگ و مارش عظیمی شود که مردم مترصد انجامش بودند. اما در دل همین جنگ ما شاهد استکارات جالی برای برگزاری هشت مارس بودیم. از جمله استفاده از فرصلت مقارن بودن ۶ مارس و هشت مارس و بپرایی مراسم از سوی جمع هایی از کارگران در تهران و در سنجنگ بود. در هشت مارس امسال فعالین مبارزه برای آزادی و برابری زن و مرد تلاش کردند به هر شکلی که شده صدای اعتراض خود را بلند کنند و پیام هشت مارس امسال را اعلام کنند و دیدیم که اینکار را با پلاکاردهایشان، با شعارهایشان و با قطعنامه هایشان انجام دادند. از همین رو به نظر من هشت مارس امسال با شکوه و رزمند بود. در هشت مارس امسال رسانتر از هر سال گذشته بود که شده صدای اعتراض

واقعیت اینست که امروز جامعه ایران قطبی ترا از آنست که چنین جریاناتی بتوانند با نسخه هایی چون کمپین یک میلیون امضا و تغییر در قانون اساسی جمهوری اسلامی و با برپایی کردن بساط آش نذری و غیره جایی در اینکار را با شکوه و رزمند بود. در هشت مارس امسال فعالین از حقوق زن و مرد تلاش کردند به هر شکلی که شده صدای اعتراض خود را بلند کنند و پیام هشت مارس امسال را اعلام کنند و دیدیم که اینکار را با پلاکاردهایشان، با شعارهایشان و با قطعنامه هایشان انجام دادند. از همین رو به نظر من هشت مارس امسال با شکوه و رزمند بود. در هشت مارس امسال رسانتر از هر سال گذشته جلوی صحنه آمن فعالین چپ و

وقتی است علیه اسلام و شریعه باشیستیم

مریم نمازی

جولیت ریکس، تایمز لندن، ۱۲ مارس ۲۰۰۸

ترجمه آرش سرخ

کارزار "نه به شریعه" ای نیز راه بیاندازد.

می‌گوییم که لابد وقتی شنیده اسقف اعظم کاتربری گفته که ایجاد بعضی قوانین شریعه در بریتانیا اجتنابناپذیر است، شوکه شده. نمازی می‌گوید که اینطور نیست؛ او حتی غافلگیر هم نشده است. "دقیقاً مناسب او (اسقف اعظم) بود؛ گرچه او انتظار واکنشی که دریافت کرد را نداشت. در واقع این این حمله‌ای به سکولاریسم بود. در واقع این به نفع اوست که مدارس مسلمانان و قانون شریعه وجود داشته باشد. در اینصورت احتمال مخالفت با مدارس مسیحی و نقش ممتاز مذهب در جامعه کمتر می‌شود."

اما او به شدت با اجرای هر صورتی از قانون شریعه در اینجا مخالف است. نمازی می‌گوید: "این قانون از اساس تعیض آمیز و ضدزن است" و او با این که مردم بتوانند بین قانون شریعه و قانون مدنی انتخاب کنند، مخالف است. او می‌گوید زنان را می‌توان به سمت دادگاه شریعه سوق داد. "این به ضرر کسانی خواهد بود که بیش از همه محتاج قانون بریتانیا هستند."

به نظر او در مورد معنای حقوق بشر، گیج‌سری وجود دارد. "حقوق متعلق به افراد است و نه مذاهب و باورها. این که "تمام انسان‌ها مساوی هستند" به این معنی نیست که تمام بارها مساوی هستند." او می‌گوید اسلام‌گراها خود را مظلوم نشان می‌دهند و سیاست‌سازان در مقابلشان کوتاه می‌آیند. نمازی می‌گوید که شورای مسلمانان بریتانیا نباید نماینده مسلمانان بریتانیا تلقی شود اما به هر حال او از هر موقعیتی برای جلد با این شورا استقبال می‌کند. او می‌گوید: "اکس مسلم‌ها موقعیت خوبی برای به چالش کشیدن اسلام سیاسی دارند. نباید بگذاریم دختران کوچک یا هر کس دیگری حقوق بشر خود را از دست بدهد. ما نمی‌توانیم آن‌چه را که غیرقابل تحمل است، تحمل کنیم؛ به هیچ دلیلی و منجمله مذهب."

را کتک می‌زندند و در صورت شان اسید می‌پاشیدند و هر روز در تلویزیون اعدام نشان می‌دادند. و مدتی بعد مدرسه او را برای "اسلامی‌سازی" تعطیل کردند.

نمازی و مادرش عازم هند شدند. آن‌ها در مهمنان خانه‌ای در دهلی زندگی می‌کردند و نمازی به مدرسه بریتانیایی می‌رفت و در این حال پدر و خواهر سه ساله‌اش در تهران ماندند. قرار بود این اوضاع موقتی باشد اما مدت کمی بعد پدرش که روزانه‌نگار بود، به این نتیجه رسید که همه باید فرار کنند. خانواده یکسال را در بورنموث (بندری در انگلستان، م) گذراند و سپس، در ۱۷ سالگی نمازی، همگی عازم آمریکا شدند و اقامت این کشور را گرفتند.

در دانشگاه او به برنامه توسعه سازمان ملل پیوست و عازم کار با پناهندگاه‌ای اتیوپیایی در سودان شد. "شش ماه بود که به سودان آمده بودم که این کشور، دولتی اسلامی پیدا کرد. من به این فکر بودم که انگار اسلام دنبال‌گذاشته است!" نمازی به همراه دیگران یک سازمان حقوق پسر غیررسمی ایجاد کرد که اطلاعاتی راجع به دولت جمع می‌کرد. سرویس امنیتی سودان او را مورد بازجویی قرار داد. "من خیلی به آن‌ها احترام نگذاشتم و عضو سازمان ملل که با من آمده بود گفت: "عجیب نیست که پدر مادرت تو را از ایران بیرون آورده‌اند." مرد سودانی مرا تهدید کرد و گفت: "نمی‌دانی چه بر سرت می‌آید. شاید با موتورسیکلت تصادف کنی یا چنین چیزی." سازمان ملل بی‌سر و صدا اورا سوار هوایپیما کرد و پس فرستاد.

این نقطه عطفی بود که او را از مسلمانی که به دینش عمل نمی‌کرد به آتشیست و بخ خدا مبدل ساخت. دو دهه بعد او زندگی اش را وقف مبارزه با قدرت مذهب کرده است. او در میانه راه سازمان‌هی اولین کنفرانس بین‌المللی اکس مسلم‌ها است که قرار است در ۱۰ اکتبر در لندن برگزار شود. و قرار است

نگاه می‌کند، به فکر می‌افتم." چرا از اسم مستعار استفاده نمی‌کنی؟ "بالآخر می‌فهمند که هستی. و کل ماجرا شورای اکس مسلم اینست که باشیست و به حساب بیایی." او خیلی از برجسب "مسلمان سابق" (اکس مسلم) خوش نمی‌آید و ترجیح می‌دهد هویت خود را با عبارات مذهبی تعریف نکند اما نمازی می‌گوید که این کاری مثل "بیرون آمدن" همچنین گزایان در سی سال پیش است: اگر قرار است تابوها را بشکنی باید تزد عموم بیایی. شورا بیش از صد عضو دارد و بعضی هم تماس گرفته‌اند اما جرات عضو شدن ندارد برقصد، شنا کند، و آفتاب را روی خانواده یکسال را در بورنموث (بندری در انگلستان، م) گذراند و سپس، در ۱۷ سالگی نمازی، همگی عازم آمریکا شدند و اقامت و بسایت نگذاشته‌اند."

مریم نمازی، دبیر شورای اکس مسلم در بریتانیا، می‌گوید که حقوق متعلق به افراد است و نه مذهبها و باورها. مریم نمازی از شما می‌خواهد که تصویر کنید: "کوکدی را که هر روز از سر تا نوک پا در لفافی پیچیده می‌شود. همه جا به غیر از صورت و دستاش را می‌پوشانند که مبادا او مردی را به خود جذب کنند. در مدرسه به او یاد می‌دهند که از پسران پایین‌تر است. اجازه ندارد برقصد، شنا کند، و آفتاب را روی پوستش و باد را در موهایش احساس کند. این به روشنی غیرقابل قبول است اما وقتی همین کار به اسم مذهب انجام می‌شود، قبولش می‌کنند."

نمازی بینانگذار شورای مسلمانان سابق در بریتانیا (اکس مسلم) است که در اواسط سال گذشته آغاز به کار کرد. روز دوشنبه در چشون صد سالگی روز جهانی زن، او در کنفرانسی راجع به اسلام سیاسی و حقوق زنان اسکس مسلم مطلع کرد، پدر گفت: "او نه، پدریزگت در گور می‌لرزد." من هم به او گفتم که کارهای من به نفع مسلمانان هم هست چرا که اگر در جامعه‌ای سکولار زندگی کنی می‌توانی مسلمان باشی، سیک باشی، مسیحی باشی و یا آتشیست باشی و رفتار برایری با تو بشود." مخالفت نمازی با مذهب دولتی با تجربه خودش شکل گرفته است. او ۱۲ ساله بود که انقلاب ایران "توسط مجازات ارتداد، مرگ است. نمازی مدام تهدید دریافت می‌کند، معمولاً روی موبایل: "یکی زنگ زد و گفت: "سرت را قطع می‌کنیم ... من رفتم پیش پلیس. اول خیلی به من توجه کردند چرا که فکر می‌کردند قضیه به تلاش برای بمب گذاری در گلاسکو مربوط است. اما وقتی فهمیدند اینطور نیست زحمت نمایی با من را هم به خود ندادند. آیا او نگران امنیت خود نیست؟" چرا، اغلب هستم. نگران این هستم که زنده سالم بود. واقعاً ترسناک بود". ماجرا بقیه بدتر هم بوده است، به گفته‌ی او: "خیلی زنان

من هرگز حجاب سرنگرده بودم و در مدرسمای مختلط بودم. ناکهان غربیه‌ای به زمین بازی آمد. او ریش داشت و آمده بود تا پسرها و دخترها را از هم جدا کند، اما ما دور او دویدیم." او در ضمن هنوز چهره‌ی "حرب‌الله" را که در خیابان بخاطر بی‌حجابی جلوی او را گرفت، به یاد می‌آورد. "۱۲، ۱۳" سالم بود. واقعاً ترسناک بود". ماجرا بقیه شده‌ام. وقتی می‌بینم کسی عجیب و غریب

نه به حجاب، نه به آپارتايد جنسی

فعالیت های گسترده علیه آپارتايد جنسی در ایران

کنفرانس در محکومیت آپارتايد جنسی

چهارشنبه ۲۷ فوریه در شهر استکهلم کنفرانسی بمناسبت هشت مارس برگزار شد. در این کنفرانس که توسط "کمیونین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران" و "علیه تبعیض سازمان دفاع از حقوق زن" سازمان داده شده بود، لارش ویلکس هنرمند و پروفوسور هنر، آنکه لکن نماینده مجلس سوئد از حزب مرکز، اینگوار او همن نویسنده و مستول اول نماینست ها در استکهلم، نیما لکاندر ژورنالیست از روزنامه اکسپرسن، هلاله رافع مسئول کمیته دفاع از حقوق زنان در عراق، ماریا هاگبری متخصص و مبتکر تشکل علیه خشونت های ناموسی و مهین علیپور دبیر سازمان "علیه تبعیض" سخنرانی داشتند.

لارش ویلکس که سخنرانی اش با استقبال گرم حاضرین روپرورد، تصاویری از سرکوب زنان و مبارزه آن در ایران را نشان داد که بطور زیبائی شکست آپارتايد جنسی در مقابل جنبش رادیکال آزادی زن را در آینده نوید میدارد.

مهین علیپور ابعاد ستم به زن در ایران را برآورد، از رفتاری رحمانه جمهوری اسلامی نسبت به زنان سخن گفت و یک روز زندگی یک زن در ایران را برای حاضرین تشریح کرد. او به مکانیزمهای سرکوب و تحقیر زنان در آپارتايد جنسی پرداخت و از وجود یک جنبش قدرتمند و گسترشده و برابری طلب در ایران صحبت کرد. وی ضمن معرفی کمیونین محکومیت آپارتايد جنسی در ایران همگان را به حمایت از این کمیون فروخاند و بیانیه این کمیون را که از قبل به امضای سخنرانان رسیده بود، به امضای اکثریت شرکت کنندگان در کنفرانس رسانید.

سخنران های دیگر کنفرانس نیز که هر کدام از زایده خاصی به موضوع بیحقوقی زن پرداختند، همگی بر ضرورت جدائی مذهب از دولت و آموزش و پرورش تاکید کردند و اعتراض خود را به سکوت دول غرب در مقابل رژیم آپارتايد جنسی در ایران را، بیان کردند.

نتنتری که توسط مهناز ماسوری تهیه شده بود، صحته ای از خوابگاههای دانشجویی دختران و شیوه کنترل آنها توسط اوباشان حافظ آپارتايد جنسی در ایران و تحقیر و

انتنایسیونال وارد قبرستان شده و گلهای رز را به احترام رزا لوگرامبورگ بر مزار او گذاشتند.

مینا احمدی در بخشی از سخنرانی که روز اول گرامبورگ گفت: "ما در اینجا تجمع کردیم تا از محل یادبود سوسیالیستها به میلیونها زن در ایران درود بفرستیم که سنگر به سنگر در مقابل یک رژیم زن ستیز اسلامی

علیه حجاب و بیحقوقی زنان سخنرانی کرده و تاکید کرد که ما صدای زنان ایران در سراسر جهان هستیم. سپس مینا احمدی در مورد موقعیت زن در جوامع اسلامیه و اسلام سیاسی صحبت کرد. دانوش نماینده کمیته گرامبورگ با دانشجویان در هامبورگ در مردمه همیستگی بین المللی با مبارزات میلیونها زن در ایران بخصوص زنان، دانشجویان و کارگران و اهمیت و جایگاه آن صحبت کرد.

مبارزه می کنند. ما از اینجا به فعالیں و دست اندر کاران جنیش کارگری و دانشجویی و همه زنان و مردان آزاده در ایران درود می فرستیم و با مبارزات آنها برای یک زندگی بهتر، برای آزادی و برابری، ابراز همیستگی می کنیم".

علیرغم اعتصاب ترنهای و اتوبوس‌های شهری بیش از ۱۲۰ نفر توانستند در راهپیمایی هشت مارس شرکت کنند. بیش از نیمی از جمعیت را آزادیخواهان آلمان تشکیل می‌دانند. دانوش نماینده دانشجویان از اهمیت حضور فعالانه و گستره مردم آلمان در این تظاهرات صحبت کرد و گفت "ما بدبینی اعلام می کنیم که از مبارزات مردم ایران علیه آپارتايد جنسی و برای حقوق برابر و آزادی زنان در ایران و کشورهای اسلامیه تا پیروزی ادامه خواهد داشت. دانوش نماینده دانشجویان نیز در صحبت خود گفت که ما اینجا در مقابله مقبره رزا لوگرامبورگ جمع شده ایم چرا که ۱۰۰ سال پیش رزا پیشو ای مبارزه برای حقوق زنان در دنیا بود. او ادامه داد امروز زنان در ایران با مبارزه رادیکال خود در صفحه اول مبارزه برای حقوق زنان در

راهپیمایی پر شور هشت مارس در برلین پس از دو ساعت و نیم با موقوفیت و با خاطره یک روز فراموش نشدنی به پایان رسید.

سوئد - استکهلم

در کشورهای مختلف بمناسبت ۸ مارس برنامه های متنوع و چشمگیری توسط "علیه تبعیض" سازمان دفاع از حقوق زن" و با حمایت فعل تشكیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری بر پا شد. همچنین فعالین علیه تبعیض در چند کشور در برنامه هایی که بمناسبت ۸ مارس سازمان داده شده بود نیز حضور فعل داشتند. توجه به موقعیت زنان در ایران و حمایت از مبارزات آنها برای برچیدن بساط آپارتايد جنسی موضوع محوری این تلاش ها بود. در زیر به خلاصه ای از این برنامه ها میپردازیم:

آلمان - برلین تظاهرات علیه آپارتايد جنسی در ایران

به فراخوان سازمان علیه تبعیض تظاهرات باشکوهی بمناسبت صدمین سالگرد ۸ مارس، روز جهانی زن در برلین برگزار شد. این تظاهرات پس از طی خیابانهای در شهر تا مزار روزا لوگرامبورگ ادامه یافت و با برپانی اجتماع و سخنرانی پایان یافت.

دقایقی قبل از شروع تظاهرات خبرنگار تلویزیون سراسری آلمان، دی وی ار و سایت اینترنتسی روزنامه سراسری ویدت دویچه سایتونگ با مینا احمدی مصاحبه کردند. حضور نماینده‌گان سازمانهای متعدد و حضور خبرنگاران و همیستگی مردم آلمان در این تظاهرات مشهود بود.

بر پلاکاردهایی که توسط تظاهر کنندگان حمل میشد این شعارها نقش بسته بود؛ زنده باد صدمین سالگرد روز زن، ۸ مارس!، نه به آپارتايد جنسی! زنده باد آزادی و برابری، حقوق برابر برای زنان در ایران و همه جای دنیا، سنگسار بربیریت در قرن ۲۱ است، نه به قوانین اسلامی (شريعه) همه جا، سنگسار باید فرا لغو شود، مرگ بر جمهوری اسلامی رژیم آپارتايد جنسی، نه به حجاب نه به آپارتايد جنسی، روسی و حجاب و سیله و سبل سرکوب و بی حقوقی زنان است، حجاب رکن آپارتايد جنسی است، ما از مبارزات زنان در ایران علیه آپارتايد جنسی میکنیم که مبارزه ما در اینجا اجتماع کردند. مینا احمدی در صف اول مبارزه برای حقوق برابر و آزادی زنان در ایران و کشورهای اسلامیه تا پیروزی ادامه خواهد داشت. دانوش نماینده دانشجویان نیز در صحبت خود گفت که ما اینجا در مقابل مقبره رزا لوگرامبورگ جمع شده ایم چرا که ۱۰۰ سال پیش رزا پیشو ای مبارزه برای حقوق زنان در دنیا بود. او ادامه داد امروز زنان در ایران با مبارزه رادیکال خود در صفحه اول مبارزه برای حقوق زنان در

جهان قرار گرفته اند و برای همین باید همه سازمانها، نهادها و انسانهای مبارز در اروپا و در جهان اتحاد و حمایت خود را از آنها اعلام کنند. سپس تظاهرات کنندگان با سرود آزادیخواه در ایران علیه حکومت آپارتايد و

شامل سخنرانی، موزیک ، تاتر، رقص و همچنین برخی برنامه های دیگر بود، با همکاری چندین نهاد دولتی و تعدادی از نهادهای مدافعان حقوق زن در شهر مالمو برگزار گردید و با استقبال کرم مردم مواجه شد. فعالیں "علیه تبعیض، سازمان دفاع از حقوق زنان" و "کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران" نیز در تاریخ این مراسم شرکت فعال داشتند. فریده آرمان مسئول کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران و از فعالی恩 علیه تبعیض یکی از سخنرانان این مراسم بود.

این مراسم به نحو بسیار زیبایی گشوده شد. برخلاف همیشه که در مراسم افتتاح معمولاً یک روپانی فریده می شود، اینجا چند روپانی به رنگهای مختلف به همدیگر گره زده شد. روپانهایی که هر یک نشانه حقوق کودک، حقوق انسان، حقوق زنان، محیط زیست و حقوق حیوانات بود.

اولین سخنران این مراسم مارگوت اولsson از کمون مالمو بود که در مورد خشونت علیه زنان و راههای مقابله با آن حرف زد. در قسمت دیگری از این مراسم، مجری برنامه به مماعت از سفر پروین اردلان توسط جمهوری اسلامی ایران به سوئد برای دریافت جایزه اولاف پالمه صحبت کرد و مرور کوتاهی بر فعالیتهای وی در ایران داشت. دومین سخنران مراسم فریده آرمان بود. پیش از ایراد سخنرانی از جانب وی، مجری برنامه به معروفی وی پرداخت و اعلام کرد که بنا به درخواست فریده، پیام همبستگی با زنان ایران که توسط خود او نوشته شده است را فرانت میکند. ترجمه این پیام چنین است:

"از طرف همه سازمانها و انجمن هایی که در برگزاری مراسم ۸ مارس در شهر مالمو نقش داشته و یا در این مردم کمک کرده اند، می خواهم از جانب شما به همه زنانی که در ایران برای آزادی و برابری مبارزه می کنند اعلام کنم که ما در کار شما هستیم. ما می دانیم که زنان در ایران تحت ستم هستند و در ایران آپارتاید جنسی حاکم است. ما شدیداً وجود چنین ستم و تبعیضی را محکوم می کنیم. ما از مبارزه شما علیه تبعیض و برای آزادی پشتیبانی می کنیم. به امید یک دنیای بهتر!"

فرانت این پیام با تشویق حاضرین در مراسم توأم بود. سپس فریده آرمان به ایراد سخنرانی پرداخت و ضمن معرفی سازمان علیه تبعیض و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران،

صفحه ۸

زنان سنگسار می شوند، شهروند درجه دوم به حساب می آیند و حشی ترین قوانین تبعیض آمیز اسلامی بر جان و زندگی آنان، حکومت می کند. وی در ادامه به جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه مردم در ایران اشاره کرد و گفت "سروکوب اسلامی جامعه و زنان یکطرف ماجرا است و آنطرف دیگر یک جنبش عظیم ضد تبعیض، آزادیخواه و برابری طلب وجود دارد که روز به روز کشته شد. در این عمیق تر و رادیکال تر می شود". سیما بهاری در پایان حاضرین را به پیوستن به حزب کمونیست کارگری دعوت کرد. آذرپویا، پیام مهین علیپور دیر علیه تبعیض را برای حاضرین فرانت کرد. آزاده آقاجانی یکی از

زنان سخنگوار می شوند، شهروند درجه دوم به حساب می آیند و حشی ترین قوانین تبعیض آمیز اسلامی بر جان و زندگی آنان، حکومت می کند. وی در ادامه به جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه مردم در ایران اشاره کرد و گفت "سروکوب اسلامی جامعه و زنان یکطرف ماجرا است و آنطرف دیگر یک جنبش عظیم ضد تبعیض، آزادیخواه و برابری طلب وجود دارد که روز به روز کشته شد. در این عمیق تر و رادیکال تر می شود". سیما بهاری در پایان حاضرین را به پیوستن به حزب کمونیست کارگری دعوت کرد. آذرپویا، پیام مهین علیپور دیر علیه تبعیض را برای حاضرین فرانت کرد. آزاده آقاجانی یکی از

زنان سخنگوار رادیو و تلویزیون آمریکا از این تظاهرات و از نمایشگاه عکس و میز اطلاعاتی، گزارش مفصلی تهیه کرد و با مهندزان ماسوری نیز مصاحبه ای انجام داد. خبرنگار رادیو و تلویزیون آمریکا از این تظاهرات، نیز توسط آنا گوهری یکی از فعالی恩 علیه تبعیض، در جوار کنفرانس دایر شده بود. مجری کنفرانس، پیمان بخشایش در لابای برنامه به موارد بسیار بیحقوقی زن تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و به معنی جنبش عظیم آزادی زن در ایران پرداخت.

سوئد - استکھلم

طنین شعار "نه به تبعیض جنسی در ایران" در خیابانهای استکھلم در تظاهرات ۸ مارس

اعضای جوان حزب کمونیست کارگری نیز درباره ضرورت برگزاری ۸ مارس سخنرانی کرد که مورد استقبال حاضرین قرار گرفت.

**سوئد - استکھلم
مراسم ۸ مارس**

در ادامه برنامه، اسلاید شو ۸ مارس نمایش داده شد و سپس تاتر "تبعیض جنسی در دانشگاه" توسط گروه تاتر "دینای نو" به اجرا درآمد که با استقبال کرم مردم مواجه شد. در ادامه گروه رقصندۀ رقص مدرن و اورینتال، برنامه ای زیبا اجرا کردند. در این مراسم که پیش از ۱۵۰ نفر در آن شرکت داشتند حضور گروه های مختلف انسانهای جمله جوانان مشهود بود.

سوئد - مالمو
پیام به زنان ایران از تریبون مراسم ۸ مارس در مالمو:

ما در کنار شما هستیم!
مراسمی با شرکت ۵۰۰ نفر بمناسبت ۸ مارس در خانه فرهنگ منطقه Kirseberg برگزار شد. این مراسم که

مراسم ۸ مارس در ساعت ۸ شب با خوشنامد گویی و سخنرانی مهندزان ماسوری عضو شورای مرکزی علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زن، شروع شد. وی با تبریک صدمین سالگرد ۸ مارس، گفت "متاسفانه هنوز ستم و تبعیض علیه زنان در اشکال گوناگون و به درجات مختلف در گوش و کنار دنیا وجود دارد، ولی به یمن تلاش های انسانهای بیشمایری که نیروی خود را در ۸ مارس نیز به شده بود، فروش تی شرت ویژه ۸ مارس با شعار سرنگون باد آپارتاید جنسی و نقاشی لارش ویلکس هنرمند منتقد اسلام در سوئد، نمایش اسلامی شو که با موزیک همراه بود میدان را به سرعت به تاب آورد و توجه مردم را به غرفه "علیه تبعیض" جلب کرد.

نمایش اسلامی شو، پخش اطلاعیه و تبلیغ شفاهی تا برگزاری تظاهرات ادامه داشت، تظاهرات بیش از هر سال با استقبال مردم مواجه شده بود. فعالی恩 سازمان علیه تبعیض صد سال در جایی در این دنیا به نام ایران،

به سازمان علیه تبعیض بپیوندید!

کامل زن و مرد تاکید کذاشت.

شب همبستگی با دانشجویان و بزرگداشت ۸ مارس در گوتنبرگ، شبی پر از عشق به ادامه مبارزه در دفاع از مردم ایران بود. شبی مملو از عهد و پیمان با زندانیان سیاسی و دانشجویان دریند بود. جلوه ای از عزم و اراده و ایجاد یک پیوند عمیق انسانی با مبارزات مردم در داخل برای به انزوا کشاندن هر چه بیشتر رژیم اسلامی بود. این احساس و این پیوند در نگاه همه شرکت کنندگان، سخنرانان، ترانه سرایان، شاعران و هنرمندان این برنامه عمیقاً دیده میشد. این احساس همبستگی و همدلی در گوش و زوایای این برنامه کاملاً مشهود.

جنبه دیگر شب همبستگی، ترکیب شدن آن با ۸ مارس روز جهانی زن بود و این خود زیبایی و شور بیشتری را به مراسم داده بود و نقش و شرکت زنان در آن بسیار چشمگیر بود.

در پایان برنامه بهرام چوپینه یکی از اعضای کمیته شبهای همبستگی با دانشجویان، براهمیت و ادامه شبهای همبستگی و تاثیرات آن بر روند آزادی و مبارزه دانشجویان تاکید و همه شرکت کنندگان و ایرانیان خارج کشور را به ادامه و شرکت گسترده در این شبهای همبستگی دعوت کرد و از عبدالله اسدی سازمانده و هماهنگ کننده شب همبستگی در گوتنبرگ قدردانی و تشکر نمود.

سوئد- هلسینبوری مراسم ۸ مارس

به ابتکار علیه تبعیض- سازمان دفاع از حقوق زنان و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران واحد هلسینبوری، مراسم گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن در این شهر برگزار شد. این مراسم از جمله شامل سخنرانی و اجرای زنده موزیک بود. اولین سخنران این مراسم غریبه حسینی فعال سازمان علیه تبعض بود که سخنرانی خود را به موضوع قتل های ناموسی و خشونت علیه زنان در سوئد، بویژه در محیط های اسلام زده و مردسالار اختصاص داده بود. او ضمن اشاره به هفت مورد مرگ مشکوک دختر جوان در طول هشت ماه در کشور سوئد گفت که این دختران که از بالکن آپارتمانها به زمین پرتاپ شده اند، قربانیان قتل های ناموسی هستند. وی در سخنان خود تاکید کرد که این خشونت ها تکان دهنده و محکوم است و نباید تحت عنوان اینکه "فرهنگ خودشان" است توجیه شود بلکه باید محکم در مقابل آن ایستاد و از جان و حرمت این دختران بدفاع برخاست.

صفحه ۹

سکولار شب همبستگی در گوتنبرگ سوئد بودند که در این برنامه به سخنرانی و شعر و ترانه خوانی پرداختند.

گروه موزیک و مسعود مقدم هر کدام با اجرای موسیقی زنده و ترانه خوانی، شور و حال ویژه ای به این برنامه دادند. ایرج جنتی عطایی در دو مرحله هر بار با خواندن اشعار و ترانه هایش، حاضرین در برنامه را به شوق و کف زدن های متواالی برانگیخت. دیگر سخنرانان و شاعران این جلسه هر کدام با اشعار و سخنان خود، سرگوب و اختناق سیاسی در ایران، شرایط سخت زندگی مردم و اعتراضات جاری در جامعه ایران، مبارزه علیه تبعیض جنسی و تلاش و مقابله مردم برای برون رفت از این شرایط هولناک را به تصویر کشیدند.

شهر دانشفر در سخنرانی خود ضمن تبریک صدمین سالگرد ۸ مارس به زنان و مردان برای طلب و اشاره به مبارزات آنها برای خلاصی از زندگی نابرابر و رفع تبعیض جنسی، با اشاره به شرایط برده وار طبقه کارگر در ایران و حمایت های بین المللی از مبارزات آنها، بر ضرورت مبارزه وسیع در دفاع از مبارزات مردم ایران تاکید کرد.

تبیض قانونی است و دولت آن را حمایت و اجرا می کند."

در گوش دیگری از محوطه مراسم تلویزیون مدار بسته ای قرار داشت که بر روی آن تصاویر زنانی که برای حقوق زن مبارزه میکنند از جمله مینا احمدی، مریم نمازی و پروین ارسلان با ذکر خلاصه ای از زندگی های این هایان بچشم می خورد. در این مراسم یک زن ۸۴ ساله بنام Elsa Gustafsson پخاطر تلاش های خود در چهت حقوق کودکان و زنان جایزه ای دریافت کرد.

مراسم با اجرای برنامه کر زنان، چندین برنامه هنری دیگر و رقص و شادمانی ادامه پیدا کرد.

سوئد- گوتنبرگ

شب همبستگی با دانشجویان دریند و زندانیان سیاسی و در بزرگداشت روز جهانی زن

زدن ممتد او را مورد تشویق گرم و صیمانه خود قرار دادند. در بخش های دیگر برنامه ژیلا مرادی از طرف انجمن زنان "هرگور" و لیلی یان از طرف انجمن زنان آذر بایجانی هر فریز از طرف انجمن زنان آذر بایجانی هر یک به معروفی انجمن ها و فعالیتهای خود پرداختند.

در خارج از سالن این مراسم علاوه بر کارگاه کارهای دستی، چندین میز اطلاعاتی نیز دایر شده بود که یکی از آنها متعلق به سازمان علیه تبعیض و کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران بود. بر روی این میز اطلاعاتی شماره ۸ مارس در شهر گوتنبرگ سوئد به شبی شیرین و بهادماندی در همبستگی با دانشجویان دریند و زندانیان سیاسی و برایه فروودستی زن در ایران تبدیل شد. بالغ

سلیمان قاسمیانی، فرشته ضیایی و اکبر ذوالقرنین هر کدام با قرائت اشعار خود، زیبایی خاصی را به این جلسه داد. افسانه وحدت یکی دیگر از سخنرانان این جلسه بود که در صحبت های خود با اشاره به نمونه های ملموس از زندگی نابرابر و تبعیض بر علیه زنان، حاضرین را به یک مبارزه گسترده برای پیان دادن به نابرابری دعوت کرد.

ایرج جنتی عطایی، بهرام چوپینه، شهلا دانشفر، مصلح ریسوار، فرشته ضیایی از فعالیین دفاع از حقوق زنان در افغانستان سلیمان قاسمیانی، افسانه وحدت، گروه موزیک از شهر استکهم، مسعود مقدم پلیس روبرو هستند که آنها را با توم مورد حمله قرار می دهند. در ایران خشونت و

"فریده آمان تی شرتی را می فروشد که انگیزه کشیدن آن از جانب لارش ویلکس به برای اعلام همبستگی با دانشجویان زندانی و گرامیداشت صدمین سالگرد ۸ مارس در چرخاندن شمشیر خود در هوا به جنگ اژدها و حیوانات درنده جنگل رفته است. فریده آرمان می گوید: ما این تی شرت را اینجا به فروش می رسانیم که مبارزه زنان در ایران و همچنین مبارزه لارش ویلکس در دفاع از آزادی بود. در این غرفه همچین تی شرت علیه آپارتايد جنسی که طرح روی آن توسط هنرمند مشهور سوئدی لارش ویلکس کشیده شده است، به فروش می رسید. روزنامه جنوب سوئد که از این مراسم گزارش منتشر کرده است در این باره چنین نوشتند:

"فریده آمان تی شرتی را می فروشد که برای اعلام همبستگی با دانشجویان زندانی و گرامیداشت صدمین سالگرد ۸ مارس در چرخاندن شمشیر خود در هوا به جنگ اژدها و حیوانات درنده جنگل رفته است. فریده آرمان می گوید: ما این تی شرت را اینجا به فروش می رسانیم که مبارزه زنان در ایران و همچنین مبارزه لارش ویلکس در دفاع از آزادی بود. در این غرفه همچین تی شرت علیه آپارتايد جنسی که طرح روی آن توسط هنرمند مشهور سوئدی لارش ویلکس کشیده شده است، به فروش می رسید. روزنامه جنوب سوئد که از این مراسم گزارش منتشر کرده است در این باره چنین نوشتند:

فعالین علیه تبعیض در کانادا به مناسبت روز جهانی زن طراحی شده بود فروخته شد. تعدادی از رسانه‌های خبری از این گردنهای ها گزارش تهیه کردند. فووغ ارغوان و سوسن احمدی با چندین خبرنگار در مورد بی حقوقی زنان در ایران و سیاست آپارتاید جنسی مصاحبه کردند و خواهان دفاع مردم جهان از مبارزه مردم ایران برای پایان دادن به آپارتاید جنسی شدند.

کانادا - ونکور مراسم استقبال از صدمین سال روز جهانی زن

بیش از صد نفر در جشن صدمین سال روز جهانی زن در ونکور شرکت کردند. این مراسم که به دعوت سازمان "علیه تبعیض" فراخوان داده شده بود مورد حمایت انجمن دولستان زنان در خاورمیانه، فدراسیون پناهندگان ایرانی و حزب کمونیست کارگری قرار داشت و از عصر شنبه اول مارس آغاز و تا ساعتی پس از نیمه شب ادامه یافت.

مراسم با خوشامد گویی و اعلام برنامه توسط فهیمه صادقی دبیر همبستگی- فدراسیون پناهندگان ایرانی در غرب کانادا شروع و با سخنرانی تنی چند از فعالیت‌جنبش زنان که هر یک از جوابات مختلفی به موانع و مشکلات مقابل روی جنبش رفع تبعیض اشاره نمودند، ادامه یافت. در این مراسم فهیمه صادقی، زری اصلی، مینا بهروزی، امل، نازیلا زمانی و محبوبه سخنرانی داشتند.

فهیمه صادقی و مینا بهروزی در مورد تجزییات دوران کودکی - زندگی و مبارزه علیه مردسالاری و ستم بر زنان- تلاش برای ازادی و برابری زیر تیغ جمهوری اسلامی و دستیابی به یک زندگی انسانی صحبت کردند. زری اصلی بعد از معرفی سازمان علیه تبعیض و کمپین جهانی علیه آپارتاید جنسی- بویژه محکوم کردن جمهوری اسلامی به عنوان رژیم آپارتاید جنسی، به پیشوایها و نیازها امروز جنبش برای طلبی در ایران پرداخت. در خاتمه توضیح داد هر درجه پیشوای ما در این کمپین بین المللی، رابطه مستقیم در ایجاد فضایی مساعد تر برای پیشوای جنبش برای طلب در داخل ایران دارد و شرکت کنندگان را تشویق به همکاری مجدانه برای پیشوای این کمپین کرد. این بخش با نمایش ویدیو کلیپهای کوتاهی از آخرین

کانادا - تورنتو برگزاری صدمین سالگرد ۸ مارس روز جهانی زن در تورنتو!

امسال نیز با وجود هوای سرد و برف شدید در تورنتو، به فراخوان کیته برقزاری ۸ مارس صدها نفر از مدافعان حقوق زن به خیابان امتدند و صدمین سالگرد ۸ مارس را کرامی داشتند. مراسم امسال نیز به روای هر ساله از سه قسمت تشکیل شده بود، سخنرانی، راهپیمانی و میزهای اطلاعاتی. شرکت کنندگان ابتدا در یکی از شعبات داشتگاه تورنتو در ساعت یازده صباح گرد هم آمدند.

در این محل تعداد زیادی از مدافعين حقوق زنان به سخنرانی در مورد وضعیت زنان پرداختند و خواهان برابری کامل حقوق زنان شدند.

جنسي پیوندند و جمهوری اسلامی را در سطح جهان محکوم و متزوی کنند و خواهان الغای آپارتاید جنسی شوند.

سخنرانان این مراسم عبارت بودند از هوزان محمود، سخنگوی سازمان آزادی زن عراق، لولی کالینگ، رئیس کمیته محلی زنان یونیسون و عضو شورای اجرائی آن، مریم نمازی، سخنگوی سازمان اکس مسلم انگلستان، سخنگوی سازمان علیه تبعیض، مینا احمدی، سخنگوی اکس مسلم آلمان و سخنگوی سازمان علیه تبعیض،

سکولاریست سال

مجری این برنامه هانا اسیت دبیر اجرائی جامعه اومانیست های انگلستان بود. لازم به ذکر است جوان اسیت، عضو افتخاری

سخنران بعدی مجید فرجیان بود که سخنرانی وی سه موضوع را شامل می شد. وی ابتدا به تاریخچه ۸ مارس و نحوه برگزاری آن پرداخت و تاکید کرد که تشبیت روزی بعنوان روز جهانی زن شمره تلاش و مبارزه انسانهای بیشماری است. مجید فرجیان در بخش بعدی سخنان خود به موقعیت زنان در کشورهای صنعتی اشاره کرد و به مبانی ستم کشی زنان در جامعه معاصر پرداخت. در بخش پایانی وی توضیحاتی درباره وضعیت زنان در کشورهای اسلام‌زده و منجمله ایران داد. او گفت آنچه که در ایران امروز می گذرد نمونه یک آپارتاید جنسی تمام عیار است که زنان ایران در طول ۲۹ سال گذشته آنرا مرتبا به چالش کشیده اند. او در سخنان خود تاکید کرد که جمهوری اسلامی باید بعنوان یک رژیم آپارتاید جنسی در عرصه بین المللی تماماً متزوی و طرد شود.

Ingela Adersson از شورای کمون هلسينبوری بود که به تاریخ نقش زنان در سیاست پرداخت و همچنین به خشونت های ناموسی نیز اشاره ای کرد

لازم به توضیح است که روزنامه هلسينبوری HD در همین روز مقاله ای از مجید فرجیان درباره موقعیت زنان تحت حاکمیت زن سیز جمهوری اسلامی را منتشر کرد این مراسم با اجرای موسیقی زنده از سوی یک گروه آفریقایی و صرف غذا و نوشیدنی و همچنین برگزاری رقص و شادمانی ادامه یافت.

انگلیس - لندن

بنیانیت یکصدمین سالروز جهانی زن
سینیار با شکوهی در لندن برگزار شد

روز دوشنبه ۱۰ مارس (۲۰ اسفند) بنیانیت روز جهانی زن بیش از ۱۰۰ نفر از فعالین و مدافعين حقوق زن در لندن گرد هم آمدند تا علیه ستم بر زنان و بویژه علیه آپارتاید جنسی که در ایران و سایر کشورهای اسلام‌زده حاکم است به بحث و تبادل نظر پردازند. سخنرانان به نقش مخبر و ضدانسانی اسلام سیاسی و دولت های اسلامی بر زندگی زنان تاکید کذاشتند، به آپارتاید جنسی در ایران و ضرورت شکل دادن به جنبش جهانی برای به تاریخ سپردن رژیم آپارتاید جنسی پرداختند و نسبیت فرهنگی، توجیه کننده بیحقوقی مردم در این کشورها، را مورد نقد کوینده خود قرار دادند. در این مراسم به نقش جهانی اسلامی به عنوان ستون فقرات جنبش اسلام سیاسی که یکی از شنیع ترین اشکال آپارتاید جنسی را در ایران حاکم کرده و از آپارتاید جنسی در سطح دنیا پاسداری میکند تاکید گذاشته شد و از همگان خواسته شد به جنبش علیه آپارتاید

جامعه سکولاریستهای انگلستان، به دلیل در ادامه شرکت کنندگان با شعارها و پلاکاردهای خود به راهپیمانی در چندین خیابان تورنتو پرداختند و خود را به آخرین مرحله مراسمهای ۸ مارس که در داشتگاه رایرسون برگزار شد رساندند و آنجا هم نهادهای، سازمانها و بسیاری از مدافعين حقوق زنان با پایانی میزهای اطلاعاتی جلوه های با شکوهی از تلاش و مبارزه برای رهای زن را به نمایش گذاشتند.

این سینیار توسط سازمان علیه تبعیض و سازمان اکس مسلم انگلستان سازمان داده شده بود و جامعه سکولاریستهای انگلستان، درگرد همایی ها شرکت کرده و به افشاگری از آپارتاید جنسی در ایران و بی حقوقی زنان هم جنسگرایان انگلستان از آن حمایت کرده بودند.

از لام به توضیح است که قبل از مراسم هشت مارس، تلویزیون الجیزه با مینا احمدی مصاحبه کرد و خبرنگار تایمز، مقاله در مورد مبارزات دانشجویی و دانشجویان در بند فعالانه در این روز حضور داشتند. پوسترها روز جهانی زن به زبانهای فارسی و انگلیسی و کارت پستالهایی که توسط

"نه به جمهوری اسلامی"، "آزادی - برابری و سوسياليسم" و "زنده باد روز جهانی زن" در محل تظاهرات نصب و در معرض دید عموم قرار داشت.

جمعی از جوانان شرکت کننده در این مراسم کار تهیه و پخش موزیک دعوت و معرفی سخنرانان و پیشبرد امور فنی تظاهرات را سازمان دادند و تظاهرات موققی را به پیش بردن.

هلند - دن بوش

حضور در جلسه شورای زنان استان براباند
صبح روز ۸ مارس فرشته مرادی عضو شورای مرکزی سازمان اعلیه تبعیض در جلسه شورای زنان استان براباند در دن بوش شرکت کرد. این جلسه بمناسبت ۸ مارس و با شرکت نمایندگان ۷۶ گروه و انجمن و حزب سیاسی و از جمله مسئولین و مقامات دولتی استان و نماینده ایالتی ملکه هلند برگزار شد.

مهتمرين مسئله مورد بحث در خصوص نحوه دخالتگري بيشتری زنان در مسائل سياسی و اجتماعی بود. فرشته مرادی در اين جلسه شرکت فعال داشت و سخنرانی پژوهشوري در اين جلسه اียاراد کرد. در نهايیت پس از يك راي گيري موافقت شد که دولت محلی امکانات بيشتری برای دخالتگري فعال زنان در عرصه های سیاسی و اجتماعی اختصاص دهد.

هلند - آيندهoven مراسم ۸ مارس

مراسمی در شهر آيندهoven برگزار شد که فرشته مرادی و پروین احمدزاده از اعضاء سازمان اعلیه تبعیض از جمله سخنرانان این مراسم بودند. فرشته مرادی در خصوص قتلائي ناموسی و نقش اسلام سیاسی در ايجاد چنین فجایعی سخنرانی مفصلی ایراد کرد که مورد بحث واستقبال حاضرین قرار گرفت. پروین احمد زاده به نمایندگی از کيتيه بين المللي عليه اعدام در سخنرانی خود به وضعیت زنان در ايران و همچنین ميزان فزيانه اعدامها در ايران و نقش کميته بين المللي عليه اعدام در سازماندهی يك مبارزه وسیع اجتماعی و جلوگيري از بحرxi از اعدامها در ايران اشاره کرد و خواهان حمایت از اين سازمان شد. او همچنین به آپارتايid جنسی در ايران اشاره کرد و خواهان حمایت از مبارزات زنان در ايران شد.

در اين مراسم نمایشگاه عکسی از وضعیت

کردن.

سخنران بعدی امل از جنبش آزادیخواهی زنان در عراق بود که مفصلًا در اعتراض به عراق صحبت کرد. او توضیح داد که چگونه زنان در منگنه جنگ، اشغال نظامی و ارتیاج اسلامی در این کشور هر روز بیشتر مقاله میشنوند. وی همچنین به کیس مشخص دعا، دختری که توسط جهالت و زن سیزی مذهبی در منطقه تحت کنترل

ناسیونالیستهای کرد به شکل فجیعی در انتظار عمومی سنگسار شده و بقتل رسید نیز اشاره کرده و از مردم دنیا خواست که به این

مسایل توجه کرده و کمک کنند که زنان در عراق آزادی خود را بدست آورند.

آخرين سخنران تظاهرات خوانيتا استاد جغرافي و از محققین دانشگاه BC بود که در مورد تجربيات زنده خودش در ارتباط با موقعیت زنان در آمریکای لاتین صحبت کرد.

در فواصل سخنرانیها مجریان برنامه از زیایی مختلف موقعیت فروdest و تبعیض آمیز زن در جوامع مختلف از استثمار و برداشتن کارگر در مزارع اطراف شهر های کانادا تا رژیم آپارتاید جنسی در ایران را به نقد میکشیدند.

میزهای اطلاعاتی مختلفی نیز در این گردهمايی دایر بود. از جمله میز سازمان علیه تبعیض که با پوسترهاي زیبای اعلیه آپارتاید جنسی مزین بود و مورد توجه سیاري قرار گرفت. در طول تظاهرات بیش از دویست قطعنامه سازمان اعلیه تبعیض و نشریه انگلیسی "نه به حجاب" در میان عابرين و جمعیت شرکت کننده توزیع شد.

پوسترها و پاپرهای "نه به آپارتاید جنسی" ،

سازماندهی روز جهانی زن در ونکور DWI (که مدافعان جهانشمولی حقوق زن و مخالفین دخالت مذهب در زندگی زنان هستند، فراخوان داده بود. فراخوان دهندگان حرکت خود را در اعتراض به تبعیض جنسی نسبت به زن و براي آزادی و برابری و سوسياليسم تعریف کردند. این برنامه با پخش آهنگها، ترانه ها و سرودهای مبارزاتی، صلح دوستانه و انسانی آغاز و با سخنرانی غافلین حقوق زنان در عرصه های مختلف ادامه پیدا کرد.

شهلا سرابی و فهیمه صادقی مجریان تظاهرات پس از خوش آمد به مردم و تبریک اشاره کرده و از مردم دنیا خواست که به این

صحنه های مبارزات مردم علیه حجاب اجباری و درگیری مردم غرب تهران با نیروهای انتظامی رژیم همراه بود.

امل از فعالین جنبش آزادی زنان در کردستان عراق سخنران بعدی بود که به تشریح موقیت تاسف بار وغیر انسانی زنان در عراق پرداخته و عملکرد جنایتکارانه دولت دست ساز آمریکا و احزاب حاکم اسلامی و عشیرتی علیه زنان در عراق را افشا نمود. امل با اشاره به لزوم پشتیبانی از مبارزات زنان در عراق به نقش موثر همبستگی بین المللی در پیش روی این جنبش پرداخت. زهره از فعالین جنبش زنان نیز از تجربیات بازرس و جالب خود سخن گفت. نازیلا زمانی چهره شناخته شده مدافعان حقوق زنان به زندگی پناهندگی و فعل حقوق زنان به زندگی شخصی خود و اثرات زیانبار دخالت مذهب در زندگی زنان صحبت کرد.

پایان بخش این قسمت از برنامه سخنرانی محبوبه بود که در مورد خاطراتش از زندان زنان در جمهوری اسلامی و مقاومت در مقابل بازجویان و زندانیان گفت وی همچنین مروری بر آنچه موجب روشنگری او در دوران کودکی و نوجوانی شده بود - نموده و از مادرش که در جم حضور داشت تقاضا کرد که برخیزد تا حضار معلم روشنگر محبوبه را ببینند. حضار نیز با ابراز احساساتی توان با احترام و تشکر از این مادر زنده دل- قدردانی کردند. محبوبه سخنانش را با اجرای یک ترانه کوتاه بپایان بود.

علاوه بر فعالین ایرانی جنبش آزادی زنان در ایران- شماری از فعالین جنبش زنان در ونکور نیز در این مراسم شرکت داشته و بشدت تحت تاثیر سخنرانیها و جو زنده و مبارزه جویانه مراسم قرار گرفته و در طول برنامه بارها بر حیاتی تکامل خود از تلاش جنبش رو به رشد مردم برای آزادی و برابری زنان در ایران تاکید نمودند.

مراسم صدمین سال روز جهانی زن در ونکور با شادی و رقص و پایکوبی تا ساعت ۱ بعد از نیمه شب ادامه یافت.

کانادا - ونکور

تظاهرات پر شور صدمین سال روز جهانی زن در ونکور کانادا

شبیه هشتم مارس قریب صد نفر از مدافعين برای زن و مرد در تظاهرات پرشوری که در مرکز شهر ونکور برگزار شد- شرکت کردند.

این تظاهرات توسط بخشی از فعالین کمیته

را تحت تاشیر قرار داد. در این مراسم از مبارزات زنان ایران علیه اسلام سیاسی و علیه آپارتاید جنسی حمایت شد.

نروژ- اسلو تظاهرات و مراسم بمناسبت ۸ مارس

فعالین "علیه تبعیض" سازمان دفاع از حقوق زن" و فعالین حزب کمونیست کارگری با در دست داشتن پلاکاردهای در محکومیت آپارتاید جنسی در ایران در تظاهراتی که بمناسبت ۸ مارس در اسلو برگزار شد شرکت داشتند. اطلاعیه ای در معرفی سازمان علیه تبعیض و طومار در حمایت از مبارزات مردم ایران برای پایان دادن به آپارتاید جنسی نیز توزیع شد.

همچنین در مراسمی که از طرف دو تن از فعالین زن در اسلو برگزار شد، فعالین علیه تبعیض شرکت کرده و اسلامید شوئی که توسط سازمان علیه تبعیض در مورد وضعیت زنان و مبارزات آنها تبیه شده بود را بنمایش گذاشتند. آناهیتا فرزانه در این مراسم درمورد هشت مارس سخنرانی کرد.

روز شنبه بمناسبت ۸ مارس در قیر شهیر مراسmi توسط "زنان روشنگر و لائیک ترکیه" برگزار شد که بیش از ۱۵۰۰ نفر در آن شرکت داشتند. با تماش احمد انصاری از دوستداران حزب کمونیست کارگری ایران،

مردم با مراجعه به میز اطلاعاتی و با امضاء طومار حمایت خود را از مبارزات مردم ایران علیه قوانین آپارتاید اعلام زنان و آزادیخواهان در ایران علیه قوانین قرون وسطانی شدند.

زنان در ایران، تبعیض و آپارتاید جنسی، مبارزات و مقاومت زنان علیه آپارتاید جنسی برگزار شد. این نمایشگاه مورد بازدید و استقبال حاضرین قرار گرفت.

در پایان مراسم، نیمی از عایدات این برنامه که ۲۰۰ یورو بود به کمیته بین المللی علیه اعدام اهدا شد.

سوئیس - زوریخ پیکت و میز اطلاعاتی

در گرامیداشت یکصدمین سالگرد ۸ مارس و در حمایت از مبارزات مردم ایران علیه حکومت آپارتاید جنسی، پیکت و میز اطلاعاتی از طرف فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی واحد سوئیس، در شهر زوریخ برگزار گردید که با استقبال مردم سوئیس مواجه شد.

پیام حمید تقوائی بمناسبت ۸ مارس توسط برگزارکنندگان مراسم خوانده شد. همچنین نشریه بی حجاب در میان حاضرین توزیع شد. وضعیت زنان ایران در این مراسم مورد توجه قرار گرفت، بطوریکه فضای این مراسم میباشد.

ترکیه - قیرشیر
در مراسم ۸ مارس با زنان ایران اعلام
همبستگی شد

در این تجمع هزاران اطلاعیه درمورد وضعیت زنان در کشورهای اسلامی بوسیله زنان در ایران به زبانهای آلمانی و انگلیسی بین عابرین توزیع گردید. فعالیت فدراسیون ضمن تشریح وضعیت زنان در ایران و بازارگو کردن قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی، خواهان حمایت مردم از مبارزات

ورود زن ممنوع!

آپارتاید جنسی باید به تاریخ سپرده شود!

اصغر کریمی

کودک، او زن است نه انسان! موجودی است که از همان کودکی تولید گنای میکند. کسی نباید هیچ گوشه ای از اندامش را ببیند. از موی سر تا پایش، از سینه تا سایر منحنی هایش، از صدا تا رنگ لباسش گناه تولید میشود و چندین علامت ممنوعه مقابل آن قرار دارد. هنوز در سن نوجوانی است که صاحب پیدا میکند. مثل برده مادام العمر در خدمت یکی دیگر در میاید. مثل کشتار و به قیستی که اسمش مهریه است در خدمت آقای خود در میاید تا هر طور خواست از آن استفاده کند، تا زمانی که او را نخواهد و یا کنیزیان دیگری خربزداری کند. از این ببعد او معمولاً حتی با امشش هم صدا زده نمیشود، او زن یکی دیگر است، خانم یکی دیگر است. قرار نیست از رابطه جنسی لذت ببرد. حتی بعض اختنه اش میکنند تا مادام العمر امکان هر نوع لذتی از او سلب شود. وسیله ای برای لذت یکی دیگر است. خودش انسان نیست. اگر شوهرش را، که گاهی به اندازه پدر بزرگش سن دارد، نخواهد و

رفتار میشود. جای آپارتاید نژادی را بر سردر جنسی و جای ورود سیاه ممنوع را ورود زن ممنوع گرفته است. زن حق رفتن به ورزشگاه و دیدن یک مسابقه را ندارد. زن حق ورود به بسیاری از رشته های ورزشی را ندارد. زن حق آواز خواندن ندارد. زن حق صدای خنده اش هم نباید بلند شود. در مقابل بسیاری از مشاغل نوشته شده است ورود زن ممنوع، این مشاغل مخصوص مرد ها است. مرد بطور اتوماتیک سرپرست خانواده است مهم نیست که زن در خانه چه نقشی گذاشته باشد. این انتقاد از زن در خانه چه نقشی دارد و پهلوانی بر عهده گرفته است. قانون ایشان ختم نمیشود. از سن مهد کودک، بعنوان نامگذاری میشود. باید از پسرها جدا شود و از باری با آنها محروم گردد، در واقع آنها هم از بازی با او محروم شوند، چون آنها را فاسد میکنند! بجه های سیاه هم حق بازی با بچه های سفید را نداشتند. قانون اینرا ممنوع کرده بود و انجام دخترو پسر حق بازی با هم را ندارند. جنس مونث را، از همان دوره کودکی، در پادر میپوشانند تا دیدگران را تحریک نکند! با این دیوار از همه چیز جدایش میکنند. حتی امکان لذت بردن از جست خیز و بازی را از او میگیرند. او دختر است نه استخراها، کنار دریا، در مجالس عزا و عروسی،

وارد آورده و ضربات روحی عمیقی به دو نسل از مردم زده است. اما بویژه نسل جوان تا همینجا شکست های بزرگی نصیب رژیم کرده است. رژیم نیروی سرکوب گسترده ای را علیه این نسل، دختر و پسر، سازمان داده است چون سران رژیم بخوبی فهمیده اند که این درجه از خرافه و تحجر را نمیتوان به سادگی به خود آین جامعه داد. با نصیحت و موعظه و به اصلاح کار فرهنگی و آموزشی و حتی با این درجه سرکوبی که در طول این سده کرده اند، نتیجتاً دیدگاه اسلامی ۱۴۰۰ سال قبل نسبت به زن را بر جامعه حاکم کنند. بویژه در میان نسلی که با دنیا آشنا است و چشم و گوشش از هر نظر باز است. در تیجه تنها راه شدت دادن به سرکوب است. اما نه رژیم توان بی انتها دارد آنهم با توجه به بحران همه جانبه و نیز شکافهای عمیق در خود حکومت، نه نسل جوان نیروی است که به سادگی تسلیم شود. رژیم در این زمینه بی دونمنا و بی اینده است. نه راه پیش دارد نه راه پس. یکبار تلاش برای اصلاحات جزئی در مقابل کوه مشکلات شکست خورده است. پروژه اصلاح رژیم که معنی اش درجه ای از عقب نشینی است، بسرعت این جنبش عظیم را به جلو صحنه خواهد راند. اینرا امتحان کردن و تیجه اش را دیدن و بار دیگر تماماً به سرکوب متکی شدند. این حکومت اسلام است و بدون حجاب و آپارتايد و مقررات اسلامی معنی ندارد. این عرصه ای نیست که قابل تغییر و قابل سازش باشد. عقب نشینی و کوتاه آمدن در مقابل حجاب و آپارتايد، بنای حکومت را بلا فاصله از پایه ویران میکند. این یک بن بست واقعی رژیم و یک منشاء شکاف های عمیق آن است. میدانند که جامعه هر لحظه و در هر نقطه آبستن در دیگری ها و خیزشی های بزرگ مردم است. خیزشی که میروند تا مهارناپذیر شود.

رژیم آپارتايد جنسی باید به تاریخ سپرده شود: مردم ایران این حکومت را نپذیرفته اند و عزم سرنگونی اش را دارند. اما تلاش برای سرنگونی چنین رژیمی، همانند رژیم آپارتايد آفریقای جنوبی وظیفه همه مردم آزادیخواه و انساندوست دنیا است. این عرصه بزرگی برای شکل دادن به جنبش جهانی همبستگی با زنان و مردم ایران برای ازوای جهانی رژیم آپارتايد است. این کاری است که تازه شروع شده است و باید با تمام قوا و همه جا به ایجاد جمع های همبستگی با زنان ایران، برای برانداختن آپارتايد جنسی منجر شود.

انسان دو جنس دارد موئیت و مذکر. عشق، تولید مثل، کار، زندگی، و همه چیز با این دو معنی بیکار کرده است. رژیم آپارتايد از این زیباترین تفاوت طبیعی انسان، رشت ترین و غیرترانسانی در مخفته قبل در آریا شهر دیدیم. این جمال عظیم به اشکال مختلف و همه جا جریان دارد. اگر مقاومتی در این ابعاد نبود حکومت اسلامی از خمینی تا احمدی نژاد، از خامنه ای تا رفسنجانی و خاتمی، از محافظه کار تا اصلاح طلب، حکومتی عیناً شبیه حکومت طالبان را حاکم کرده بود.

برادرش را در خیابان بگیرد و یا با صدای بلند خنده کند تا بیک درگیری و یک مقاومت تبدیل شود. کافی است تا زنی روسی اش را در ییندازد تا سران حکومت بخود پیچند و حکومتشان را در خط بینند. و این اتفاق هر روز به فور می افتد.

این جنگی است که لحظه به لحظه میان مردم بویژه نسل جوان با حکومت در جریان است. چنگ علیه حجاب، چنگ با زنگهای تحمیلی، علیه اسلام و مقدسات اسلامی، علیه حکومت منجبی، علیه ممنوعیت رابطه دختر و پسر، علیه جداسازی ها، برای رابطه با فرهنگ و سنت مدرن و دستاوردهای جنبش های آزادیخواهانه در سطح جهان، علیه بیحقوقی کودک و بویژه کودکان دختر، علیه اخلاقیات سنتی و عقب مانده و آخوندی و حاجی بازاری. این جنگ از بدو شکل گیری این حکومت وجود داشته است اما بعد از آن پیش دارد نه راه پس. یکبار تلاش برای اصلاحات جزئی در مقابل کوه مشکلات شکست خورده است. پروژه اصلاح رژیم که معنی اش درجه ای از عقب نشینی است، بسرعت این جنبش عظیم را به جلو صحنه خواهد راند. اینرا امتحان کردن و تیجه اش را دیدن و بار دیگر تماماً به سرکوب متکی شدند. این حکومت اسلام است و بدون حجاب و آپارتايد و مقررات اسلامی معنی ندارد. این عرصه ای نیست که قابل تغییر و قابل سازش باشد. عقب نشینی و کوتاه آمدن در مقابل حجاب و آپارتايد، بنای حکومت را بلا فاصله از پایه ویران میکند. این یک بن بست واقعی رژیم و یک منشاء شکاف های عمیق آن است. میدانند که جامعه هر لحظه و در هر نقطه آبستن در دیگری ها و خیزشی های بزرگ مردم است. خیزشی که میروند تا مهارناپذیر شود.

صدھا برابر شده است. سالانه چند میلیون نفر صدھا برابر شده است. امروز هم طبق آمار رژیم دستگیری با جرمیه میشوند یا شلاق میخورند چون قوانین آپارتايد را نقض کرده اند. هستند کسانی که این جنبش را شکست خورده مینامند، میفرمایند افق ارتقا عیاری بر آن حاکم بوده و تمام شده است! ولی مهم نیست اینها چه میگویند، گوشه کوچکی از این مقاومت را در اشکال مختلف و همه جا جریان دارد. اگر مقاومتی در این ابعاد نبود حکومت اسلامی از خمینی تا احمدی نژاد، از خامنه ای تا رفسنجانی و خاتمی، از محافظه کار تا اصلاح طلب، حکومتی عیناً شبیه حکومت طالبان را حاکم کرده بود.

جمهوری اسلامی در این زمینه نیز مصائب عظمی برای زنان و کل مردم ایجاد کرده، ضربات انسانی غیر قابل توصیفی به زنان و همه مردم

این حکومت را هم بیوستند و از آنها تقديری کنند. شاید اگر یکی از هزاران جلوه هایش را عرض کنند، جریاناتی به وجود بیایند و در کنار همان حکومت باستند و به آنها که قصد دگرگونی خشنوت طلب بنامند. و شاید در پوشش دفاع از زن، کمپین یک میلیون امضا هم سازمان دهند و کسانی هم به آنها تبریک بگویند، اما صورت مساله واقعی را نمیتوانند تغییر دهند. در آفریقای جنوبی هم مصلحیتی پیدا شدند که میخواستند اصلاحی بر تابابری سیاه و سفید ایجاد کنند و اینجا و آنجا تبصره های را در قوانین تغییر دهند تا جلو الغای کامل آپارتايد را بگیرند. اما بشیرت دست رده به سینه آنها زد و از بیخ نظم آپارتايد را واژگون ساخت و اعلام کرد که انسان انسان است. رنگ مبنای تفاوت در حقوق و جایگاه و شان و حرمت انسانها نیست. رژیم نژادپرست را برانداخت و اعلام کرد که سیاه بودن

وروود زن منوع!

به کس دیگری عالم‌گرد شود و خطای کند شلاچش میزند، سنگسارش میکنند، چون به مالکش و صاحبیش خیانت کرده است. به جرم عشق ورزیدن سنگسارش میکنند و در رسانه ها اعلام میکنند که زنان دیگر هم درس عبرت بگیرند و سر جایشان بشیشند و به موقعیت خود رضایت دهند. و این لیست انتها ندارد. این فلسفه حکومت های اسلامی و از جمله جمهوری اسلامی در برخورد به زن و جامعه در قرن بیست و یک است.

حجاب، سمبول این بودگی و بیحقوقی و سمبول آپارتايد جنسی است. زندان متحرکی است که همه جا با زن است. یا عبارتی زن همه جا در آن است. حتی رنگ این زنان نیز توسط دولتی که زندانیان زن است تعیین میشود و تخطی از آن با شلاق و زندان پاسخ میگیرد. حجاب ایزرای است که هر لحظه میتوان بخاطر عدم رعایت آن، زن را به شلاق کشید، اذیت و آزار کرد، بهانه گرفت و به او توهین کرد. حجاب است که همه جا حکومت آپارتايد را نه تنها به خود زن که به همگان گوشزد میکند و این جداسازی را هر لحظه عملی میکند و هر کس پا از خانه بیرون میگذرد باید ببیند و هر لحظه بیاد بیاورد که اینجا آپارتايد حکومت میکند. بیجهت نیست که یک سانت که حجاب از سر عقب میرود با مشترین بی رحمی و خشونت نیروهای سرکوب مواجه میشود.

اینها شنبی و تکان دهنده است، مو را بر تن بشیر میکند، اما اتفاقی است. و اگر مقاومت هرروزه و توده ای زنان و مردم معتبر بآپارتايد نبود، این تصویر همه جا، بر تسام شنون زندگی مردم حاکم شده بود. اگر این مقاومت توده ای نبود موقعیت زن در ایران از موقعیت سیاه در آفریقای جنوبی بمراتب وخیم تر و حقیرتر میبود اما مردم نگذاشته اند. قبول نکرده اند و این سردر جمهوری اسلامی را مدام پایین میکشند و زیر پا لگدمال میکنند. در وزشگاه و در وسائل نقلیه، در مدرسه و داشتگاه، در خیابان و خانه، در کارخانه و اداره، در پارکها و کوهها، در بسیاری از مشاغل، در انتخاب رنگهای شاد، در راه انداختن دیسکوها، در رابطه پسر و دختر، در اجتماعات، در پرایانی هشت سارسها، در مقاومت های خیابانی، و بویژه با عدم رعایت حجاب در ابعاد توده ای و سراسری، با بیرون انداختن موهای خود، با کوتاه کردن دامن ها، با تغییر رنگهای تیره به روشن و گاها با کنار زدن کامل آن، علیه این قوانین بپاخصته اند و نگذاشته اند که این قوانین و این تصویر سیاه همه جا حاکم شود. این جنگ لحظه ای متوقف نشده است. و این یک منشاء بحران غیرقابل علاج حکومت است.

این سیستم قابل اصلاح نیست: هرجور بزک کردن زنان و آپارتايد جنسی در ایران، خاک پاشیدن به چشم زنان و به چشم همه مردم است. شاید برای کسانی اگر این سیستم را به لزه بیافتد، کافی است زنی دست یک مرد حتی

ملاقات با نمایندگان وزرات امور خارجه سوئد!

دانشجویان دریند، احکام سنگسار، اعدام و محکومیت جمهوری اسلام به عنوان یک حکومت آپارتاید، موضوع ملاقات بود!

تقدیم شد و وی خواستار آن شد که دولت سوئد در این کمپین برای به انزواشیدن این آپارتاید جنسی در ایران این جنبش را حمایت کند.

دآگ یولین دانفلت، در توضیح اقدامات دولت سوئد، گفت که دولت سوئد هیچگاه سر سوزنی از انتقاد جدی و محکوم کردن اعدام ها و سنگسارها کوتاه نیامده است و ما همواره در ملاقاتهایی که با نمایندگان جمهوری اسلامی داشته ایم یکی از موضوع های بحث مان حقوق بشر و رعایت آن توسط جمهوری اسلام بوده است. کارل بیلدل وزیر امور خارجه سوئد در چند نویت رسمی نامه اعتراضی داده است که آخرین آن در پایان سال 2007 منتشر شد. همچینین بارها بطور شفاهی به نمایندگان جمهوری اسلامی و سفیر آن در جمهوری اسلامی تذکر داده شده است. بطور نمونه دو هفته پیش حسن قشقاوی سفیر ایران اینجا بوده که به وی از سوی وزیر تذکر داده شده و حتی لحن ها نند شده و صدای هم بالا رفته است. ما سیاستمان این است که هم بتوانیم در موارد مشخص جان آدمهای معینی را رنجات دهیم و از رو بطمأن با دولت جمهوری اسلامی استفاده کیم و هم با صبر و حوصله در دراز مدت بر بھبود وضعیت حقوق بشر در ایران تأثیر بگذاریم. ولی قبول کنید که دیکتاتورهای زیادی مانند جمهوری اسلام در منطقه هستند که حقوق بشر را زیرا می کذارند و آنها هم موضوع کار ما هستند.

ویکتوریا لی توضیح داد که در اروپا بسیار جدی و پیگیر با موضوع اعدام بطور کلی در جهان و سنگسار به طور ویژه در ایران برخورد می شود. وی به تصویب قطعنامه سازمان ملل علیه اعدام در سطح جهان در پایان سال 2007 اشاره کرد و گفت این قطعنامه بر اثر پیگیری پارلمان و دولت اروپا تصویب شد. وی همچنین گفت که اروپا در چند نویت و همین دو هفته پیش هم طی اطلاعیه های رسمی خواستار لغو احکام اعدام، اعدام نوجوانان و سنگسار در ایران شده است.

اولف سامسلسون گفت که با تعدادی از نامهای دانشجویان در لیست آشنا است و با پرونده آنان کار می کند. وی اظهار داشت که از طرف وزرات امور خارجه سوئد ماموریت ویژه دارد که امر حقوق بشر در ایران را پیگیری کند. وی ادامه داد که برای آزادی

دانشجویان و کارگران را بخاطر دفاع از حقوق شان دستگیر میکند حتی طبق کنوانسیون های بین المللی که جمهوری اسلامی عضو شان است خلاف میکند و حقوق اجتماعی و سیاسی شهروندان را زیر پا میگذارد و با این حال کشورهایی مثل سوئد سکوت و یا مماشات میکنند.

سپس مهین علیپور با تشریح اوضاع و شرایط زنان سازشکارهای دولت سوئد و دعوت سران و مسؤولین جمهوری اسلامی به سوئد اعلام کرد و گفت این حرکت توهین به من، ما و مردم ایران است. مردم ایرانی مقیم سوئد بشدت از چنین حرکاتی عصبانی و ناراحت می شوند،

لیست دانشجویان بازداشتی توضیح داد که بر اثر مبارزات و اعتراضات مردم در ایران و خارج از ایران، تعداد ۱۱ نفر از دانشجویان اسلامی عضو شان است خلاف میکند و دانشجویان بدون قید و شرط آزاد شوند. ایشان گفتند "خواستی که من و کمپیونی که من نمایندگی می کنم داریم، موضعگیری وی همچنین خبر خوشحال کننده توقف اجرای اعدام شهلا جاهد را به حاضرین داد و تاکید کرد در پس این توقف حکم، مبارزات و اعتراضات وسیع بین املالی و داخلی وجود دارد.

مهین علیپور با تشریح اوضاع و شرایط زنان در ایران، جمهوری اسلامی را با دولت آپارتاید افرقای جنوبی مقایسه کرد و توضیح داد که زنان در جمهوری اسلامی هیچ حق حقوقی ندارند. نصف از این مرد ارزش دارند و به عنوان شهر وند درجه دوم در جامعه با آنان

روز پنجمینه ۱۴ فوریه هیئتی مرکب از مهین علیپور دییر "علیه تبعیض" سازمان دفاع از حقوق زن، مهناز ماسوری نماینده کمیته آزادی زندانیان سیاسی و کمپیون همبستگی با دانشجویان دریند و منوچهر ماسوری دییر کمیته بین المللی علیه اعدام با نمایندگان بلندپایه وزرات امور خارجه دیدار و گفتگو کردند. آقای دآگ یولین دانفلت رئیس گروه "گلف" که مسئولیت خارجیانه و افیقای شمالی را دارد. ویکتوریا لی، مسؤول کمیسیون حقوق بشر وزرات امور خارجه و عضو کمیسیون حقوق شر اروپا و اولف سامسلسون مسؤول ویژه پیگیری حقوق بشر در ایران، از طرف وزرات امور خارجه در این جلسه شرکت کرده بودند. در این ملاقات ضمن انتقال اطلاعات و استاد نقض حقوق انسانی در ایران، بحث و گفتگوی جدی و پر حرارتی درباره موضوعگیریهای دولت سوئد، مایین نمایندگان وزرات امور خارجه سوئد و افراد هیئت صورت گرفت که تأشیر آن برای موضوعگیریهای آینده دولت سوئد بسیار مثبت ارزیابی شد.

مانند سفر منوچهر متکی که با اعتراضات گسترده مردم مقام استکهلم مواجه شد.

مهین علیپور در پایان خواستار شد که دولت سوئد و کلیه دولتها اروپایی باید در رابطه با اقدامات جنایتگر حمهوری اسلامی متعارض باشد و کلیه دولتها باید در رابطه با اعدام، اعدام کودکان، سنگسار و سرکوب مردم بطور عاجل و فوری عکس العمل نشان داده و سایر دولتها اروپایی باید خواستار دولت مراجعت کنند. این شکل اعدام محکوم می شوند. وی تاکید کرد لغو سنگسار و اعدام و شکنجه در ایران شوند و در نهایت باید این دولتها بپذیرند که نمایندگان جمهوری اسلامی نمایندگان مردم ایران نیستند و هیچ دولتی نباید طور رسمی سر میز مذاکره سیاسی با آنها پذیرند.

برخورد می شود. وی سپس به سرکوب دائمی زنان توسط جمهوری اسلامی اشاره کرد و گفت سنگسار یکی از حریه های سرکوب زنان است که برای به اتفاقی کشیدن زنان متعارض به شرایط زیست و روابط جنسی تحییلی، به کار گرفته می شود. مهین علیپور سپس پرونده آذر و زهره کبیری را توضیح داد که چطور پیره رحمانه ابتدا به صد ضریبه شلاق محکوم می شوند و پس از چند ماه به سنگسار محکوم می شوند. وی تاکید کرد که یک کمپیون وسیع در جیان است که تلاش می کند، این احکام را الغو کند. باید دنیا به این عمل وحشیانه سنگسار بطرور یکپارچه اعتراض کند و خواستار برچیدن این شکل مجازات در کلیه کشورها شوند. وی افزود اینکه جمهوری اسلامی سنگسار میکند، اسلامی بمنای آپارتاید جنسی با این هیئت

ملاقات با نمایندگان وزرات امور خارجه سوئد!

دانشجویان زندانی از کلیه امکانات و روابط خود استفاده خواهد کرد.

منوچهر ماسوری ضمن ارائه پرونده های نوجوانان زیر ۱۸ سال محکوم به اعدام و تاکید بر اعتراض سریع به اجرای حکم اعدام آپارتايد افريقيا جنوبی مقایسه کرد. از طرف دیگر یک جنبش مردمی اعتراضی نيرومند بهنام زارع و سنگسار عبدالله فريور مقدم، در ايران حضور دارد که در کشورهای ديگر توسيع داد که مقاييسه جمهوري اسلامي با منطقه وجود خارجي ندارد. دولت جمهوري ديكاتورهاي منطقه، مقاييسه اي ساده و

عدالت اسلامي

گزیده سخنان مسوولان قضائي

محمدی گيلاني، حاكم شرع دادگاههاي انقلاب اسلامي مرکز: "قتل از طریق سنگسار لازمه اسلام است و جایز نیست که رجم تبدیل به قتل با شمشیر یا اعدام با گلوله و امثال اینها بشود و ناچار باید عمل سنگسار انجام گیرد تا منشاء نزول برکات الهی گردد. چنانکه مکرر در اخبار

۳- موسوی اردبیلی، رئیس دیوان عالی
کشور:

"اینهمه طول و تفضیل لازم نیست. وقتیکه اینها را در کوچه و خیابان دستگیر کردیم، بجای اینکه معلل بشویم که چند ماه در زندان بخورند و بخوابند و بیت المآل را مصرف کنند، همان توى خیابان محاکمه شان میکنیم. همینقدر که درونر پاسار بضرر آنها شهادت بدنهند بدون معطلی تیر بازنشان میکنیم. اصلاً پاسدار برای همین کار است" "مادراینجا کسانی را در زندان داریم که حدود شش هفت ماه حتی یکسال است در بازداشت هستند و هنوز اسم خودشان را هم به ما نمیگویند. میگوئید چند تا ضربه شلاق هم به اینها تزیید؟ امام قتوی داده اند که اینها اگر زیر تعزیر جان هم بدنهند کسی ضامن مردمنشان نیست بفرض پانصد نفر از اینها در زندان بمانند، کجای دنیا خراب میشود"

۴- نجف آبادی، رئیس دادگاه انقلاب
اسلامی آذربایجان

"در کار دادگاههاي انقلاب اسلامي، بعد از تشخيص هویت مجرم برای جزای او فرستی جایز نیست. یعنی اینکه اجرای حکم خدا در دادگاههاي انقلاب تأخیر ندارد"

اسدالله لا جوردی، دادستان انقلاب تهران: "از نظر اسلام یک دختر نه ساله بالغ شمرده میشود و اسلام اجازه میدهد که چنین کسی را در صورت دستگیری در تظاهرات ضد انقلاب همانجا کنار دیوار بگذاریم و گلوله بزنیم"

آمده است که اقامه رجم در روی زمین از نزول چهل شبانروز باران پر برگت تراست. کسی که باید سنگسار شود حد الهی در مورد او اجرا میشود، خواه مرض باشد و یا سالم، چرا که منظور این است که او کشته شود و هیچ لزومی ندارد که صبر کنیم تا از نظر مزاجی بهبودی یابد در این مورد حضرت امام خمینی معضله العالی در رساله تحریرالویسیله خود مخصوصاً تأکید فرموده اند. دادگاههاي انقلاب اسلامي در انجام وظیفه خود کوتاهی کرده اند، زیرا از پیروزی انقلاب به بعد آن

سردبیر نشریه بی حجاب:

سهیلا شریفی

sohailasharifi@yahoo.co.uk

دیر عليه تبعیض:

مهین علیپور

سخنگویان علیه تبعیض:

مینا احدی

مریم نمازی

آدرس و شماره تلفن تماس:

nohejab@yahoo.com

0046707777313

www.equal-rights-now.com

تلوزیون بی حجاب، برنامه ای از علیه تبعیض، سازمان دفاع از حقوق زن را بینید و آنرا به دوستان و آشنايان خود معرفی کنید

تلوزیون بی حجاب را می توانید روزهای سه شنبه ساعت ۷.۳۰ تا ۸.۳۰ شب روی ماهواره هاتبرد -۸- فرکانس ۱۲۳۰۳ مگاهرتز - سیمبل ریت ۴/۳ -۲۷۵۰۰ -اف ای سی ۴/۳ پولاریزاسیون عمودی بینید این برنامه روزهای چهارشنبه ساعت ۴.۳۰ تا ۵.۳۰ تکرار می شود